

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΧΑΝΙΑ 15 Μαΐου 1954

ΕΤΟΣ Γ' ΤΕΥΧΟΣ 14ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δρ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Μπήκαμε στο Μάϊο, τὸ μῆνα τῶν λουλουδιῶν, τῆς χαρᾶς, τῶν τραγουδιῶν καὶ τῶν ἐκδρομῶν, ξεφορτωθήκαμε τὰ παλτὰ καὶ τὰ βαρειά μας ροῦχα. Πέρασαμε τὶς Ἅγιες καὶ Μεγάλες μέρες τῆς Χριστιανωσύνης μὲ ἐνθουσιασμό καὶ ἱκανοποίηση, πλημμυρισμένοι ἀπὸ τὴ σκέψη μιᾶς καινούριας ζωῆς ποῦ ἀνοίγεται μπροστά μας μετὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου, τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου καὶ ὁδηγοῦ. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ ποῦ συμπίπτει μὲ τὴν Ἀνάσταση τῆς Φύσεως ἀπὸ τὸ λήθαργο τοῦ χειμῶνα συμβολίζει καὶ τὴ δική μας, τοῦ καθ' ἑνὸς μικροῦ καὶ μεγάλου, Ἀνάσταση ἀπὸ τὶς πλάνες καὶ τὶς κακίες. Τώρα πιά, μέσα στὴν καρδιά τῆς Ἀνοιξης, μέσα στὸ Μεγαλεῖο τῆς Φύσεως καὶ τῆς Ζωῆς, μέσα στὶς χάρες καὶ τὶς χαρὲς ποῦ σπάταλα σκορπᾶ ὁ καλὸς μας μῆνας Μάϊος, ἔρχονται νὰ συμπληρώσουν τὴν ἱκανοποίηση ὅλου τοῦ μαθητικοῦ κόσμου οἱ καθιερωμένες κάθε χρόνον αὐτὴ τὴν ἐποχὴ μαθητικὲς ἐκδρομές. Ἀνέκφραστη εἶναι ἡ χαρὰ ποῦ τὶς περιμένουν ὅλοι οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, ἀπεραντὴ ἡ ἀγωνία τους, μὰ καὶ ἀτέλειωτο τὸ κέφι τους. Καὶ στὴν μικρότερη τάξη, καὶ στὸ πιὸ ἀπόμερο σκολεῖο δὲν ἀκούς αὐτὲς τὶς μέρες ἄλλη συζήτηση παρά ἐκδρομικὰ ζητήματα σὰν προμήνυμα γιὰ τὰ ἄλλα ἐκεῖνα ζητήματα ποῦ θὰ ἀκουσιοῦν ὕστερα ἀπὸ ἓνα μῆνα, Ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς δὲ θέλομε αὐτὰ τὰ ζητήματα ἀκόμη νὰ τὰ

φέρωμε μπροστά μας. Θὰ ἔλθῃ ἡ σειρά τους. Αὐτὸ ποῦ κυριαρχεῖ σήμερον σὲ κάθε μαθητικὸ μυαλὸ καὶ ποῦ κινεῖ τὸ πᾶν, εἶναι ἡ ἐκδρομὴ τῆς τάξεως. Ἐξετάζοντας ὅλη αὐτὴ τὴν κίνηση, τὴ βρίσκομε ἀπόλυτα δικαιολογημένη. Ἡ ἐκδρομὴ δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ κλείσῃ μιὰ ἢ περισσότερες μέρες τὸ σχολεῖο, οὔτε νὰ δώσῃ τὸ δικαίωμα στὸ μαθητὴ νὰ τεμπελιάσῃ λίγο. Ἡ ἐκδρομὴ μὲ τὸν ὁμαδικὸ καὶ συναδελφικὸ τῆς χαρακτήρα, μὲ τὸν φιλικὸ τῆς τόνο, μὲ τὸ διασκεδαστικὸ τῆς περιεχόμενον, μὲ τὶς κοινωνικὲς, ἠθικὲς, ἀλτρουϊστικὲς κ.λ.π. ἐκδηλώσεις τῆς, μὲ τὴν ἀνάδειξη κάθε κρυφοῦ ταλέντου στὸ χιοῦμορ, στὸ τραγοῦδι, στὸ ἀστεῖο, μὲ τὸ ξέσπασμα κάθε φόβου καὶ δισταγμοῦ, μὲ τὸ πλησίασμα καθηγητοῦ καὶ μαθητοῦ, στοιχείου τόσο ἀπαραίτητου γιὰ τὴν πλήρη μόρφωση, ἀποτελεῖ σήμερον μιὰ παιδαγωγικὴ ἀνάγκη καὶ συμπληρώνει ἓνα κενὸ στὸ μαθητικὸ πρόγραμμα. Ἡ ὠφέλεια ἐκ τῶν ἐκδρομῶν εἶναι μεγίστη, ὅταν γίνωνται μὲ ὀργάνωση καὶ κατανόηση.

Ἡ Μαθ. Ἡχὼ εὐχεται σὲ ὅλα τὰ Γυμνασιόπαιδα νὰ περάσουν ὅσο πιὸ καλύτερα μπορεῖ νὰ γίνῃ στὴν ἐκδρομὴ τους γιὰ νὰ ἀρχίσουν ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες μὲ αἰσιοδοξία καὶ χαρὰ τὸν μεγάλο ἀγῶνα γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς πιὸ μεγάλης τάξεως στὸ πεδῖον τῶν ἐξετάσεων τοῦ Β'. ἑξαμήνου, καὶ στοὺς τελειόφοιτους καὶ τελειόφοιτες ἓνα ζηλευτὸ βαθμὸ στὸ ἀπολυτήριό τους.

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΤΡΙΤΟΚΛΙΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Θά ποῦμε στὸ σημερινὸ μάθημα γιὰ τὴν ὀρθή γραφή τοῦ φωνήεντος τῆς παραληγοῦσης καὶ γιὰ τὸν τονισμὸ τῶν τριτοκλιτῶν ὀνομάτων.

1) Τὰ λήγοντα εἰς—ων (ἐνρινόληκτα) γενική—ωνος ἢ —ονος—πότε τό—ωνος, —ονος αὐτὸ γράφεται μὲ (ω) καὶ πότε μὲ (ο) στὴ γενική καὶ στὶς ἄλλες πτώσεις;

Μὲ πρακτικὸ τρόπο θά τὸ θυμόμαστε ἔχοντας ὑπ' ὄψη μας:

α)—ων—ωνος μὲ (ω), γράφονται κυρίως ὄλα τὰ ἀρσενικά ὀξύτονα π.χ. ὁ ἀγῶν—ῶνος, ὁ χιτῶν—ῶνος, ὁ ἐλαιῶν—ῶνος, ὁ ἀμπελῶν—ῶνος, ὁ κοιτῶν—ῶνος, ὁ ἀρραβῶν—ῶνος, ὁ παρθενῶν—ῶνος, ὁ ἀγκῶν—ῶνος, ὁ στρατῶν—ῶνος ὁ κυκλῶν—ῶνος ὁ Ἑλικῶν—ῶνος, ὁ Μαραθῶν—ῶνος, ὁ Ποσειδῶν—ῶνος, ὁ Κιθαιρῶν—ῶνος.

Ἐξαιροῦνται καὶ γράφονται μὲ (ο) τὰ ἡγεμῶν—όνος, κανῶν—όνος, συνδαιτημῶν—όνος, ἀλαζῶν—όνος, κηδεμῶν—όνος Στρυμῶν—όνος, Μακεδῶν—όνος, Παφλαγῶν—όνος, **Γράφονται ἀκόμη μὲ (ω)** τὰ κύρια ὀνόματα γενικῶς π.χ. Ἄπολλων—ωνος, Βύρων—ωνος, Ζήνων—ωνος, Κίμων—ωνος, Πλάτων—ωνος, Σόλων—ωνος, Φαίδων—ωνος, Κρότων—ωνος, Νέρων—ωνος, Λάκων—ωνος, Ἰέρων—ωνος Ἴων—ωνος, Ἀνθεστηριῶν—ῶνος, Βαβυλῶν—ῶνος, κλπ.

Ἐξαιροῦνται τὰ εἰς (—δῶν) π.χ. Καρχηδῶν—όνος, Χαλκηδῶν—όνος, Σιδῶν—όνος καὶ τὰ Ἀγαμέμνων—ονος Ἀλιάκμων—ονος, Ἀριστογείτων—ονος, Ἰάων—ονος, Σάξων—ονος, Λίμων—ονος Ἀμφικτύων—ονος, Εὐθύφρων—ονος.

Μὲ ω ὡς γνωστὸν γράφονται καὶ τὰ συνηρμένα π.χ. Ποσειδῶν—ῶνος, Τυφῶν—ῶνος κλπ.

β)—ων—ονος μὲ (ο) γράφονται κυρίως ὄλα τὰ θηλυκὰ ὀξύτονα π.χ. ἡ χελιδῶν—όνος ἡ χιῶν—όνος, ἡ ἀηδῶν—όνος, ἡ εἰκῶν—όνος, ἡ σιαγῶν—όνος, ἡ σινδῶν—όνος, ἡ σταγῶν—όνος, ἡ ἀμαζῶν—όνος, ἡ Ἀλβιῶν—όνος, ἡ Ἐλασῶν—όνος κ.λ.π.

Γράφονται ἀκόμη μὲ (ο) τὰ παροξύτονα ἀρσενικά (ἐκτὸς τῶν κυρίων ποῦ εἴπαμε πᾶρα πάνω) π.χ. ὁ γείτων—ονος, ὁ ἄξων—ονος ὁ πνεύμων—ονος, ὁ ἐπιστῆμων—ονος, ὁ εὐδαίμων—ονος, ὁ βελτίων—ονος ὁ βραχίων—ονος ὁ κίων—ονος, ὁ σάφρων—ονος, ὁ δαίμων—ονος, ὁ τέκτων—ονος, ὁ δεισιδαίμων—ονος, ὁ εὐγνώμων—ονος, ὁ ἐλεήμων—ονος, ὁ νοήμων—ονος κ.λ.π.

Ἐξαιροῦνται καὶ γράφονται μὲ (ω) ὄσα

παροξύτονα στὴ Δημοτικὴ τελειῶνουν σὲ (οῦνι) π.χ. κῶδων—ωνος (κουδοῦνι) ρῶθων—ωνος (ρουθοῦνι) σάπων—ωνος (σαπούνι) σίφων—ωνος (σιφούνι) πῶγων—ωνος (πηγούνι) καὶ τὰ πάτρων—ωνος, χείλων—ωνος (μεγενθυτικά) καύσων—ωνος, εἴρων—ωνος, ἄμβων—ωνος, κλύδων—ωνος, κλών—ωνος, (ἀλλά χθῶν—ονος) καὶ ὄσα ἐπίθετα ἔχουν β'. συνθετικὸ ὄνομα σέ—ων—ωνος π.χ. μελανοχιτῶν—ωνος (χιτῶν—ῶνος) κυανοπῶγων—ωνος (πῶγων—ωνος).

2) Τὰ λήγοντα εἰς—ως—ωτος γράφονται μὲ (ω) π.χ. ὁ ἰδρῶς—ῶτος, ὁ γέλως—ῶτος, ὁ ἔρως—ῶτος κλπ. Αἱ μετοχαί—ῶς—ότος γράφονται μὲ (ο) π.χ. ὁ λευκῶς—ότος, ὁ γεγονῶς—ότος τὸ γεγονός—ότος κ.λ.π. Μόνο δύο μετοχαί τεθνεῶς—ῶτος, καὶ ἔστῶς—ῶτος γράφονται μὲ (ω). Ἐτσι γράφομε ἐνεστῶς—ῶτος καθεστῶς—ῶτος.

3) Τὰ λήγοντα εἰς—ωρ—ορος γράφονται μὲ (ο) π.χ. αὐτοκράτωρ—ορος, εἰσπράκτωρ—ορος, διδάκτωρ—ορος, πράκτωρ—ορος, ρήτωρ—ορος, κοσμήτωρ—ορος, ἀλέκτωρ—ορος, εὐπάτωρ—ορος, Ἐκτωρ—ορος, κτλ.

Ἐξαιροῦνται καὶ γράφονται μὲ (ω) τὰ Βίκτωρ—ωρος, δόκτωρ—ωρος, δικτάτωρ—ωρος πάστωρ—ωρος (τὰ παρμένα δηλ. ἀπὸ τὴν Λατινικὴν) φῶρ—φωρὸς (κλέπτῆς)

4) Τὰ λήγοντα εἰς—ων—οντος γράφονται μὲ (ο) π.χ. γέρων—οντος, λέων—οντος, δράκων—οντος, γράφων—οντος, λαβῶν—όντος, ἰδῶν—όντος κ.λ.π. Τὰ ἐκ συναιρέσεως φυσικὰ γράφονται μὲ (ω) ὄπως Ξενοφῶν—ῶντος ὄρμων—ῶντος, νικῶν—ῶντος, τιμῶν—ῶντος κλπ.

5) Τὰ λήγοντα εἰς—ωψ—ωπος γράφονται μὲ (ω) π.χ. κώνωψ—ωπος, μῶωψ—ωπος, Κύκλωψ—ωπος, μάλωψ—ωπος, ἀμβλύωψ—ωπος πρεσβύωψ—ωπος κλπ.

6) Τὰ λήγοντα εἰς ἡθης—ήνης, —ήρης ἐπίθετα γράφονται μὲ η καὶ ὄσα εἰς—ῶδης μὲ (ω) π.χ. συνήθης, ἀληθής, κακοήθης, ἐπιμήκης, ποδῆρης, εἰφήρης, τριήρης, κλινῆρης, δημῶδης, ἀκανθῶδης, αἱματῶδης, ἀλματῶδης, μυστηριῶδης, νεφελῶδης, παιδαριῶδης κλπ.

7) Μὲ πρῆκτικὸν τρόπο θ' βρισκῶμε τὸ δίχρονο τῆς παραληγοῦσης σὲ πολλὰ ὀνόματα ὄταν προσέξωμε τὸ ρῆμα ἢ τὴν λέξιν ἀπὸ τὴν ὁποία παράγεται τὸ ὄνομα ἂν π.χ. γίνεται ἀπὸ περισπῶμενο ρῆμα, ἢ ἀπὸ ρῆμα σέ—ίζω—ῶνω κ.λ.π. ἢ ἂν στὴ Δημοτικὴ ἀντιστοιχεῖ ἡ συλλαβὴ μὲ (ου) ὁπότε στὴν ἀρχαῖα (ἢ καθαρεύουσα) εἶναι (ω) κλπ.

π.χ. ποιῆμα (ποιῶ) κίνημα (κινῶ) κατόρθωμα (κατορθῶνω) δηλωσις (δηλώνω) μίσθωμα (μισθῶνω) κάθισμα (καθίζω) νόμισμα (νομίζω)

ΣΥΝΤΟΜΙΑΙ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἰς τὸ σημερινὸν τεῦχος, ὡς ἀνεγράψαμεν, θὰ ἐκθέσωμε τὴν συνέχεια τῆς ἐκτελέσεως τῶν «στενογραφικῶν πολλαπλασιασμῶν» δηλαδὴ πῶς θὰ πολλαπλασιάσωμεν διψηφίους ἐπὶ τριψηφίους ἀριθμούς, τριψηφίους ἐπὶ τετραψηφίους καὶ λοιποὺς ἀριθμούς.

Καὶ πρῶτον: Ἐκτέλεις διψηφίου ἐπὶ τριψηφίον ἀριθμὸν.

πωλῶ (πουλῶ) κώνωψ (κουνούπι) κῶδων (κουδούνη) κ τ.λ.

8) Τὰ λήγοντα εἰς—άν—ἄνος καὶ—ίς—ίνος ἔχουν τὸ (α) καὶ τὸ (ι) μακρὸν
π.χ. παιάν—ἄνος, ἀκτίς—ίνος, ὠδὶς—ίνος, Σαλαμὶς—ίνος τιτάν—ἄνος κ λ.π.

9) Τὰ λήγοντα εἰς—ίς—ίδος ἔχουν τὸ (ι) βραχὺ π.χ. πατρίς—ίδος, ἐλπὶς—ίδος, κλπ.

Ἐξαίρονται καὶ τὸ ἔχουν μακρὸ (γι' αὐτὸ παίρνουν καὶ περισπωμένη) ἄψις—ίδος, βαλβίς—ίδος, κηλίς—ίδος, κνημὶς—ίδος, κρηπὶς—ίδος, νησίς—ίδος, χειρίς—ίδος, ψηφίς—ίδος, βλεφαρίς—ίδος, κεραμὶς—ίδος σφραγίς ἴδος, ἴρις—ίδος—

10) Τὰ πάρα κάτω ἔχουν τὸ δίχρονο μακρὸ καὶ ἐπομένως ὅπου τονίζονται μακρὸ πρὸ βραχέος παίρνουν περισπωμένη.

Ὁ βλάξ—οὶ βλάκες, ἡ ράξ, αἱ ράγες, ὁ πρίγκιψ, ἡ ρίψις, ἡ αὐλαξ, ἡ κλίμαξ, ὁ πίδαξ, ὁ γύψ—οὶ γύπες, ἡ μίξις, ἡ θλίψις, ἡ ψύξις, ἡ γύρις, ἡ στύψις, ἡ ρίς—τὴν ρίνα, ἡ ἴς—τὴν ἴνα, οἱ Κἄρες, ἡ πρᾶξις, ἡ δρᾶσις, ἡ σπριγίς, τὸ μῖσος, τὸ κῦδος (δόξα), τὸ ρίγος, τὸ στίφος, τὸ κύρος, τὸ ψύχος, τὸ σφρίγος, τὸ κύφος (καμπύρα), τὸ θῦμα, τὸ κῦμα, τὸ ξύσμα, τὸ ἄσθμα, τὸ χῦμα, τὸ κρᾶμα, τὸ δρᾶμα, τὸ νᾶμα (πηγή, ὕδωρ), τὸ κλίμα, τὸ κρῖμα, τὸ πρᾶγμα, τὸ μίγμα, τὸ χρῖμα. Κανονικὰ θὰ πάρουν περισπωμένη καὶ τὰ, ἡ λαίλαψ, ἡ σήραγξ, ὁ χειρῶνας, ὁ μεῖραξ, ὁ παρῆλιξ, ὁ ὀμῆλιξ.—

11) Ἀπαραίτητο εἶναι νὰ ξέρωμε ἀκόμη ὅτι οἱ καταλήξεις τῆς τρίτης κλίσεως—α—ας—ι—σι—εἶναι πάντοτε βραχεῖες γιὰ νὰ μὴν κάνωμε λάθος στὸν τονισμὸ

Ἐπίσης ἀπαραίτητο εἶναι νὰ διαβάσωμε καὶ νὰ μάθωμε καλά, ὅ,τι γράφει ἡ Γραμματικὴ μας γιὰ τὴν τρίτη κλίση, σχετικὰ μὲ τὶς καταλήξεις, τὸν σχηματισμὸν τῶν διαφόρων πτώσεων, τὶς κατηγορίες τῶν ὀνομάτων, τὴν κλίση καὶ τονισμὸ τῶν πολυσυλλάβων καὶ μονοσυλλάβων ὀνομάτων, τὸν σχηματισμὸν καὶ τὶς κατηγορίες τῶν ἐπιθέτων, τὴν κλίση τῶν ἀνωμάτων οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων κλπ.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ

Καθηγητὴς Β. Γυμν. Ἄρρ. Χανίων

Π.χ. νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ πολλαπλασιασμὸς:

456

32

14.592

Πρὸς τοῦτο πολλαπλασιάζομεν τὰς μονάδας τοῦ πολλαπλασιαστοῦ ἐπὶ τὰς μονάδας τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ γράφομεν τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ γινομένου, κάτωθεν τῶν ψηφίων τῆς γραμμῆς καὶ κατακορῦφος τῶν μονάδων πολλαπλασιαστοῦ καὶ πολλαπλασιαστέου π.χ. $2 \times 6 = 12$. Γράφομεν τὸ 2, καὶ κρατοῦμεν τὸ 1.

Κατόπιν πολλαπλασιάζομεν τὰς μονάδας τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ. Προσθέτομεν τὰ δύο γινόμενα καὶ εἰς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τὰ κρατούμενα, καὶ γράφομεν τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ ἄθροίσματος, κάτωθεν τῆς γραμμῆς καὶ πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ ψηφίου τῶν μονάδων. Π.χ. $2 \times 5 = 10$
 $6 \times 3 = 18$

καὶ $10 + 18 = 28$ καὶ 1 τὸ κρατούμενον = 29.

Γράφομεν τὸ 9 καὶ κρατοῦμεν τὸ 2.

Ἔστερα πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ. Προσθέτομεν τὰ δύο γινόμενα καὶ εἰς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τὰ κρατούμενα, καὶ γράφομεν τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ ἄθροίσματος κάτωθεν τῆς γραμμῆς καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ψηφίου τῶν δεκάδων.

Τὸ δὲ ἄλλο ψηφίον μένει κρατούμενον

π.χ. $2 \times 4 = 8$, $5 \times 3 = 15$

καὶ ἔχομεν $8 + 15 = 23$ καὶ 2 τὰ κρατούμενα = 25

Γράφομεν τὸ 5 καὶ κρατοῦμεν τὸ 2.

Τέλος δέ, πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου. Προσθέτομεν εἰς αὐτὸ τὰ κρατούμενα, καὶ γράφομεν τὸ ἄθροισμα ὀλόκληρον κάτωθεν τῆς γραμμῆς, καὶ πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ ψηφίου τῶν ἑκατοντάδων, π.χ. $3 \times 4 = 12$ καὶ 2 τὰ κρατούμενα = 14.

Καὶ γράφομεν ὀλόκληρον τὸ 14. Καὶ οὕτω ἔχομεν τὸ γινόμενον $456 \times 32 = 14.592$.

Ἐκτέλεις τετραψηφίου ἐπὶ διψηφίον ἀριθμὸν:

4.231

254

1.074 674

Οὕτω πρὸς ἐκτέλεις τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τούτου πολλαπλασιάζομεν ὡς ἑξῆς.

σ') Πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ γράφομεν τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ γινομένου κάτωθεν τῆς γραμμῆς, καὶ

κατακορúφως τῶν ψηφίων τῶν μονάδων πολλαπλασιαστοῦ καὶ πολλαπλασιαστέου π.χ.

$4 \times = 4$ καὶ γράφομεν τὸ 4, (Ἐδῶ κρατούμενα δὲν ὑπάρχουν) καὶ δι' αὐτὸ γράφομεν βεβαίως μόνον τὸ 4)

Κατόπιν πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ. Προσθέτομεν τὰ δύο γινόμενα, καὶ εἰς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τὰ τυχόντα ὃ πάρχοντα κρατούμενα, καὶ γράφομεν τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ ἄθροίσματος, κάτωθεν τῆς γραμμῆς, καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῶν μονάδων π.χ. $4 \times 3 = 12$, $1 \times 5 = 5$ καὶ ἔχομεν $12 + 5 = 17$

Γράφομεν τὸ 7, καὶ κρατοῦμεν τὸ 1.

Ἔπειτα πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, καὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου. Προσθέτομεν τὰ τρία γινόμενα καὶ εἰς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τὰ κρατούμενα, καὶ γράφομεν τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ ἄθροίσματος κάτωθεν τῆς γραμμῆς, καὶ ἀριστερὰ τοῦ ψηφίου τῶν δεκάδων π.χ.

$$4 \times 2 = 8, 1 \times 2 = 2, 5 \times 3 = 15$$

καὶ ἔχομεν $8 + 2 + 15 = 25$ καὶ 1 τὸ κρατούμενον = 26

Γράφομεν τὸ 6, καὶ κρατοῦμεν τὸ 2.

Κατόπιν πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν χιλιάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου. Προσθέτομεν τὰ τρία γινόμενα, καὶ εἰς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τὰ κρατούμενα, καὶ γράφομεν τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ ἄθροίσματος κάτωθεν τῆς γραμμῆς καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ψηφίου τῶν ἑκατοντάδων π.χ.

$$4 \times 4 = 16, 5 \times 2 = 10, 2 \times 3 = 6$$

καὶ ἔχομεν $16 + 10 + 6 = 32$ καὶ 2 τὰ κρατούμενα = 34.

Γράφομεν τὸ 4, καὶ κρατοῦμεν τὸ 4.

Ἔπειτα πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν χιλιάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ. Προσθέτομεν τὰ δύο γινόμενα, καὶ εἰς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τὰ κρατούμενα, καὶ γράφομεν τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ ἄθροίσματος κάτωθεν τῆς γραμμῆς, καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ψηφίου τῶν χιλιάδων, π.χ.

$$5 \times 4 = 20, 2 \times 2 = 4$$

καὶ ἔχομεν $20 + 4 = 24$ καὶ 3 τὰ κρατούμενα = 27.

Γράφομεν τὸ 7, καὶ κρατοῦμεν τὸ 2.

Τέλος δὲ πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων εἰς πολλαπλασιαστοῦ ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν χιλιάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου. καὶ προσθέτομεν εἰς αὐτὸ τὰ κρατούμενα, καὶ γράφομεν τὸ ἄθροισμα ὀλόκληρον κάτωθεν τῆς γραμμῆς, καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ψηφίου τῶν δεκάκις χιλιάδων π.χ.

$$2 \times 4 = 8 \text{ καὶ } 2 \text{ τὰ κρατούμενα} = 10$$

Καὶ γράφομεν ὀλόκληρον τὸ 10.

Ἐκτέλεις πολλαπλασιασμοῦ, ἀριθμοῦ τετραψηφίου ἐπὶ διψήφιον π.χ.

Νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ πολλαπλασιασμοῦ

$$3427$$

$$15$$

$$51.405$$

Πρὸς τοῦτο πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ γράφομεν τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ γινομένου κάτωθεν τῆς γραμμῆς, καὶ κατακορúφως τῶν ψηφίων τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ καὶ πολλαπλασιαστέου π.χ.

$$5 \times 7 = 35.$$

Γράφομεν τὸ 5 καὶ κρατοῦμεν τὸ 3.

Κατόπιν πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου. Προσθέτομεν τὰ δύο γινόμενα, καὶ εἰς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τὰ τυχόντα ὀλόκληρα κρατούμενα, καὶ γράφομεν τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ ἄθροίσματος κάτωθεν τῆς γραμμῆς καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ψηφίου τῶν μονάδων π.χ. $5 \times 2 = 10$, $7 \times 1 = 7$

καὶ ἔχομεν: $10 + 7 = 17$ καὶ 3 τὰ κρατούμενα = 20.

Γράφομεν τὸ 0, καὶ κρατοῦμεν τὸ 2.

Ἔπειτα πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου. Προσθέτομεν τὰ δύο γινόμενα, καὶ εἰς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τὰ κρατούμενα, καὶ γράφομεν τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ ἄθροίσματος κάτωθεν τῆς γραμμῆς καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ψηφίου τῶν δεκάδων, π.χ. $5 \times 4 = 20$, $1 \times 2 = 2$

καὶ ἔχομεν: $20 + 2 = 22$ καὶ 2 τὰ κρατούμενα = 24.

Γράφομεν τὸ 4 καὶ κρατοῦμεν τὸ 2.

Κατόπιν πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν χιλιάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, καὶ τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου. Προσθέτομεν τὰ δύο γινόμενα, καὶ εἰς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τὰ κρατούμενα, καὶ γράφομεν τὸ τελευταῖον ψηφίον τοῦ ἄθροίσματος, κάτωθεν τῆς γραμμῆς καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ψηφίου τῶν ἑκατοντάδων. π.χ. $5 \times 3 = 15$, $1 \times 4 = 4$

καὶ ἔχομεν $15 + 4 = 19$ καὶ 2 τὰ κρατούμενα = 21.

Γράφομεν τὸ 1, καὶ κρατοῦμεν τὸ 2.

Τέλος πολλαπλασιάζομεν τὸ ψηφίον τῶν δεκάδων τοῦ πολλαπλασιαστοῦ, ἐπὶ τὸ ψηφίον τῶν χιλιάδων τοῦ πολλαπλασιαστέου, προσθέτομεν εἰς τὸ γινόμενον τὰ κρατούμενα, καὶ γράφομεν ὀλόκληρον τὸ ἄθροισμα κάτωθεν τῆς γραμμῆς, καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ψηφίου τῶν χιλιάδων. π.χ.

$$1 \times 3 = 3 \text{ καὶ } 2 \text{ τὰ κρατούμενα} = 5.$$

Καὶ γράφομεν ὀλόκληρον τὸ 5.

Καὶ οὕτω ἔχομεν τὸ γινόμενον: $3427 \times 15 = 51405$.

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ

Στ' Ἐμπορ. Σχολῆς Χανίων

ΜΑΘΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ 6^{ON}

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Διὰ τὴν Η' Κλασικῆς κατευθύνσεως

Θέλομεν νὰ ἐπαργυρώσωμεν ἓνα κόσμημα καὶ τοποθετοῦμεν αὐτὸ ἐντὸς ἠλεκτρολύτου, δι' οὗ διαβιβάζομεν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, ἐντάσεως 1, 5 ampère. Πόσον ποσὸν ἀργύρου θὰ ἐπικαθίση ἐπὶ τοῦ κοσμήματος ἐντὸς μιᾶς ὥρας;

Διὰ τὴν λύσιν τῆς ἀπλουστάτης αὐτῆς ἀσκήσεως, πρέπει νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὰ τῆς ἠλεκτρολύσεως καὶ τοῦ νόμου τοῦ Faraday. Κατὰ τοὺς νόμους αὐτοὺς τὸ ποσὸν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ποῦ ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἓνα γραμμάριον ὕδρογόνου εἰς ἓνα ἠλεκτρολύτην τὸ ἴδιο ποσὸν ἠλεκτρισμοῦ ἐλευθερῶνει ποσὸν βάρους οἰουδήποτε μετάλλου ἴσον μὲ τὸ ἀτομικὸν βάρος τοῦ μετάλλου διὰ τοῦ σθένους του. Π. χ. Γιὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν λ. χ. 1 γρ. ὕδρογόνου ἠλεκτρολύοντες θειικὸν ὀξύ, χρειάζομεθα 96600 Coulombs. Ἄρα ἐάν περάσῃ ἡ ἴδια ποσότης ἠλεκτρισμοῦ, ἢ οἱ 96600 Coulombs ἀπὸ τὸ διάλυμα νιτρικοῦ ἀργύρου, θὰ ἐλευθερώσῃ ποσὸν ἀργύρου $\frac{108}{1}$ γραμ. καὶ ἀπὸ διάλυμα θειικοῦ χαλ-

κοῦ $\frac{63,5}{2}$. Διότι τὸ μὲν ἀτομικὸν βάρος τοῦ ἀργύρου εἶναι 108 καὶ τὸ σθένοσ του 1, τοῦ δὲ χαλκοῦ τὸ ἀτομ. βάρος εἶναι 63,5 καὶ τὸ σθένοσ του 2. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν Χημείαν καλοῦμεν γραμμοάτομον ἓνὸς στοιχείου, ποσὸν ἐκ τοῦ στοιχείου εἰς γραμμάρια ἴσον μὲ τὸ ἀτομικὸν του βάρος, ὁ νόμος αὐτὸς ἡμπορεῖ νὰ διατυπωθῇ καὶ ὡς ἐξῆς: Τὸ ποσὸν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ποῦ ἐλευθερῶνει ἀπὸ ἓνα ἠλεκτρολύτην ἓνα γραμμάριον ὕδρογόνου, ἡμπορεῖ νὰ ἐλευθερώσῃ τόσα γραμμάρια ἓνὸς μετάλλου, ὅσα μᾶς δίδει τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ γραμμοατόμου τοῦ μετάλλου διὰ τοῦ σθένους του.

Ὁ ἄλλος νόμος τοῦ Faraday μᾶς λέγει: Τὸ ποσὸν τοῦ ἐλευθερωμένου ὕδρογόνου ἢ μετάλλου εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν ἔντασιν τοῦ ρεύματος. Ἀκόμη πρέπει νὰ θυμηθοῦμε τι ὀνομάζομεν ἠλεκτροχημικὸν ἰσοδύναμον ἓνὸς σώματος. Εἶναι τὸ ποσὸν τοῦ ὕδρογόνου καὶ τοῦ μετάλλου ποῦ ἐλευθερῶνεται ὅταν περάσῃ ἀπὸ ἓνα ἀνάλογον ἠλεκτρολύτην 1 Coulomb ἢτοι τὸ ἠλεκτροχημικὸν ἰσοδύναμον τοῦ ἀργύρου εἶναι $\frac{108}{96600}$ 0,001118 Τόσον ποσὸν ἀργύρου ἀ-

ποτίθεται ἀπὸ ἓνα Coulomb Ἄλλὰ ὅταν ἀπὸ ἓνα ἀγωγὸν περνᾷ σὲ κάθε δευτερόλεπτον ἓνα Coulomb τότε λέμε πῶς ὁ ἀγωγὸς διαρρέεται ἀπὸ ρεῦμα ἐντάσεως ἓνὸς ampère. Ἄρα στὴν δο-

θεῖσαν ἄσκησιν, σὲ κάθε δευτερόλεπτον διέρχονται 1 καὶ ἡμισυ κουλομ. ἢτοι ἀποτιθέονται 0,001118 X 1,5 γραμμάρια ἀργύρου. Ἄρα εἰς μίαν ὥραν: Ποσότης ἀργύρου = 0,001118. 1,5. 3600. Διότι ἡ ὥρα ἔχει 3660 δευτερόλεπτα.

Ἄσκησεις διὰ τὴν Η' Πρακτ. Κατευθύνσεως καὶ Ζ' Κλασικῆς Κατευθύνσεως

Πόσῃν δύναμιν πρέπει νὰ ἐφαρμόσωμεν εἰς μᾶζαν 4 χιλιογρ. διὰ νὰ ἀναγκάσωμεν αὐτὴν, εὐρισκομένην εἰς τὴν ἡρεμίαν, νὰ διανύσῃ τὰ μέτρα εἰς 1^η;

Ἐφ' ὅσον ἐνεργεῖ ἡ δύναμις συνεχῶς ἐπὶ τοῦ σώματος ἔπεται ὅτι θὰ τοῦ δώσῃ κίνησιν ὁμαλῶς ἐπιταχυνομένης. Ἐάν συνεπῶς καλέσωμεν διὰ τοῦ γ τὴν ἐπιτάχυνσιν τότε θὰ ἔχωμεν καλοῦντες s τὸ διανυθὲν διάστημα καὶ t τὸν χρόνον, $s = \frac{1}{2} \gamma^2 t^2$ καθ' ὅσον τὸ κινητὸν ἄρχεται κινούμενον ἐκ τῆς ἡρεμίας. Ἀντικαθιστῶντες τὰ γράμματα διὰ τῶν τιμῶν τῶν ἔχομεν $10 = \frac{1}{2} \gamma^2 t^2$ καὶ $\gamma = 20$.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ δύναμις εἶναι τὸ γινόμενον τῆς μᾶζης ἐπὶ τὴν ἐπιτάχυνσιν, ἔχομεν $F = M\gamma$ ἢ $F = 4 \times 20 = 80$ χιλιογρ. δυνάμεως.

3η ἄσκησις

Ἄεροπόρος ρίπτει πρὸς τὴν γῆν βλήμα μὲ ἀρχικὴν ταχύτητα 40 M/s. Μετὰ πόσον χρόνον θὰ ἔχη τοῦτο ταχύτητα 130 M/s καὶ πόσον διάστημα θὰ διανύσῃ κατὰ τὸν χρόνον αὐτόν;

Ἐχομεν ἐλευθέραν πτώσιν κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς βαρύτητος καὶ συνάμα τὸ σῶμα ἔχει ἀρχικὴν ταχύτητα. Γνωρίζομεν ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ ἡ ταχύτης μας διδεται ὑπὸ τύπον $u = u_0 + gt$ ἔνθα u ἡ ἀρχικὴ ταχύτης καὶ $g = 9,80 \mu/s$ ἡ ἐπιτάχυνσιν τῆς βαρύτητος εἰς πλάτος 45° συνεπῶς $u = 40 + 9,80t$ ἢ $138 = 40 + 9,80t$ (Τὸ 9,80 ἑκατοστὰ τρέπομεν εἰς μέτρα = 981) ἐξ ἧς εὐρίσκομεν $t = 10$ δευτερόλεπτα.

Τὸ διανυθὲν διάστημα μᾶς δίδεται ὑπὸ τὸν τύπον $s = v_0 t + \frac{1}{2} g t^2$ καὶ ἀντικαθιστῶντες τὰ γράμματα διὰ τῶν τιμῶν τῶν εὐρίσκομεν 890 M.

ΚΑΚΑΒΕΛΑΚΗΣ ΝΙΚ.

Φυσικὸς

Γυμνασιάρχης Β' Γυμν Ἄρρ Χανίων

ΠΑΡΑΞΕΝΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΙ

Ο ήλιος βυθιζόταν σιγά σιγά μέσα στα πολύχρωμα λουλούδια της δύσης. Μα πριν βυθισθῆ δλό-τελα έπεφτε κι' έσπαζε σε χίλια κομμάτια πάνω στη λεία επιφάνεια του γαλάζιου καθρέφτη. Καθόμουν στην άμμουδιά και έπαιζα με την ύγρη άμμο άσυ ναίσθητα, μαγεμένη από την βουβή εύγλωτία του μεγάλου άψυχου στοιχείου.

Τα κυματάκια μου φέγγανε τα φιλιὰ μιὰς μάνας τὸ γέλιο κάποιων μικρῶν ἀδελφακιῶν τῆ γλυκειὰ φωνῆ ἑνὸς πατέρα πού μιὰ ἀπέραντη ὑγρὴ ἔρημος χώριζε ἀπὸ κοντὰ τους. Μ' ἄρεσε νὰ κάθωμαι ὄρες πολλὲς στὴν ἀκρογυαλιά, νὰ μαντεύω πίσω ἀπὸ τὸν ἀκαθόριστο ὀρίζοντα, ἕνα μικρὸ χωριουδάκι, ἕνα δλόλευκο σπιτάκι...

Ἀπόψε ὁμως τὶς γλυκιὲς ἀναπολήσεις τὶς σκεπάζει κάτι παράξενο... μιὰ ὄχλοβοή. Μήπως εἶναι μιὰ καινούργια γλῶσσα τῶν κυμάτων; Τὰ κύματα δὲν ἔχουν δική τους γλῶσσα τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Πέρα μακριὰ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς τὰ κύματα φέρονουν παράξενους ἦχους. Τριξίματα ἀλυσίδων... κραυγὲς σκλάβων ἀκούγονται καθαρά: «Ἐνωσις μετὴν μητέρα Ἑλλάδα» Τὸ χέρι παραλύει πάνω στὴν ἄμμο, τὰ μάτια βουρκώνουν καὶ ἡ καρδιά σπαράζει στ' ἀκουσμα τῆς ἀπελπισμένης ἐπίκλησης τῶν ἀδελφῶν μας, πού δὲν εἶναι ἐπίκληση ἀλλὰ ἡ ἴδια ἡ ἐλληνικὴ ψυχὴ πού ἐπαναστατεῖ κάτω ἀπὸ τὸν ζυγὸ τῆς σκλαβιάς. Εἶναι δλόκληρο τὸ εἶναι τῶν ἀδικημένων, τῶν σκλάβων τοῦ 20ου αἰῶνος, τοῦ αἰῶνος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

Ἡ σκέψη τρέχει στοὺς ἴσιους δρόμους τῶν κυμάτων... Προσπαθεῖ νὰ δῆ, ν' ἀκούσῃ, νὰ συλλάβῃ τὴν τρομερὴ πραγματικότητα... Καὶ βλέπει... βλέπει τὴ σημαία μιὰς φίλης χώρας ἐκεῖ πού θάπρεπε νὰ ὑψώνεται ἡ γαλανόλευκη... Βλέπει ἕνα νησί μ' ὄλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐλληνικῆς γῆς νὰ σκεπάζεται μετὰ τὰ χρώματα— τῆς ξένης κυριαρχίας. Καὶ κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχία αὐτὴ βλέπει τὴν ἐλληνικὴ ψυχὴ νὰ ξεσηκώνεται, νὰ βογγᾷ, νὰ οὐρλιάζει... Κι' ὕστερα ἀκούει τὴν τραχιὰ φωνὴ «Κύπρο γιατί κλαῖς; Τί σοῦ λείπει;»... Ὁ Ἕλληνας μπορεῖ νὰ γνωρίσῃ τὴν σκλαβιά ὅσο καμουφλαρισμένη καὶ ἂν τοῦ τὴν παρουσιάζουν, γιατί γνωρίζει καλά τὴν Δευτεριά καὶ τὶς διαφορὲς πού ὑπάρχουν ἀνάμεσα σ' αὐτὲς τὶς δύο. Καὶ τὴν γνωρίζει καλά τὴ Δευτεριά γιατί εἶναι ἡ ἴδια ἡ ψυχὴ του. Πάντα πρόθυμα τὴν ξαγοράζει μετὰ τὸ αἷμα του.

Ἐνα ματωμένο μὰ δαφνοστεφανωμένο παρελθὸν τριῶν χιλιάδων ἐτῶν τὸ βροντοφωνάζει. Ὅλα τὰ βουνὰ, οἱ πεδιάδες καὶ οἱ θάλασσες τῆς Ἑλλάδος ἀντιλαλοῦν ἀπὸ τό: Ἐλευθερία ἢ θάνατος. Πολὴ δύνατὰ ἀκούγεται σήμερα ἡ φράσις αὐτὴ στὰ ἐλληνικὰ μέρη πού εἶναι σκλαβωμένα...

Κλαίει, σπαράζει ἡ Κύπρος μέσα στὴν παγωμένη ξένη ἀγκαλιὰ καὶ ζητᾷ τὴν μάνα της, φωνάζει ἡ Ἑλλὰς καὶ ζητᾷ τὸ παιδί της, καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς ἐπιθυμίες καὶ τῶν δύο ἀκούγεται τραχιὰ ἡ ἐρώτηση «Κύπρο τί θέλεις; Δὲν εἶμαι φίλη σου; Τί

ΕΥΘΥΜΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κάποτε ταξίδευαν δυὸ Ἕλληνες περιηγητὰ στὴν Ἰταλία. Ὁ ἕνας ἦταν ὁ κ. Κ..., καὶ ὁ ἄλλος ὁ κ. Μ.... Ἀλλὰ ὁ κ. Μ... δὲν εἶχε διαβατήριο καὶ φοβόταν μήπως δὲν τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ ταξιδεύσῃ. Τότε ὁ κ. Κ... ὁ ὁποῖος εἶχε διαβατήριο σκέφτηκε νὰ κάμῃ τὸ ἔξῃς κόλπο. Ὅταν θὰ μᾶς ζητήσουν οἱ ἀστυνομικοὶ τὰ διαβατήρια, ἐγὼ θὰ τὸ σκάσω, κι' ἔτσι θὰ βρῆς ἐσὺ καιρὸ νὰ περάσῃς στὸ σιδηρόδρομο, γιατί αὐτοὶ φυσικὰ θὰ με καταδιώξουν. Ὅπως εἶπε κι' ἔγινε. Σὲ λίγο ἕνας ἀστυνομικὸς τοὺς ζήτησε τὰ διαβατήρια. Ὁ κ. Κ... τὸ σκάει ἀμέσως καὶ ἄρχισε νὰ τρέχῃ μετὰ τὸν ἀστυνομικὸ πίσω του. Ὑστερ' ἀπὸ δυὸ λεπτὰ ὁ ἀστυνομικὸς τὸν πλησίασε καὶ τὸν ρωτᾷ θυμωμένος. Γιατί ἔφυγες; Δεῖξε μου γογγύρα τὸ διαβατήριό σου. Ὁ κ. Κ... τὸ δείχνει. Ὁ ἀστυνομικὸς ξαναρωτᾷ ἔκπληκτος:— Ἀφοῦ λοιπὸν εἶχες διαβατήριο γιατί θέλησες νὰ τὸ σκάσῃς;— Κύριε Ἀστυνομίε, θὰ σᾶς ἐξηγήσω τὸ λόγο. Πάσχω ἀπὸ αἰμορροΐδες καὶ ὁ γιατρὸς μου εἶπε νὰ τρέχω ἐπὶ πέντε λεπτὰ, μετὰ τὸ φαγητό. Κι' ἐπειδὴ τὴν ὥρα πού με σταματήσατε εἶχεν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς θεραπείας μου, ἄρχισα νὰ τρέχω.— Καὶ τότε ἀφοῦ με εἶδες νὰ τρέχω πίσω σου γιατί δὲν στάθηνες; Τότε ὁ κ. Κ... ἀπαντᾷ ἀπαθέςτατα.— Ὑπέθεσα κ. Ἀστυνίε ὅτι καὶ σεῖς πάσχετε ἀπὸ αἰμορροΐδες καὶ ὅτι ἀκολουθούσατε τὴν ἴδια θεραπεία!!

ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝ.

Η'. Γυμν. Ἱεραπέτρας.

σοῦ λείπει;»...

Κι' ὕστερα ὁ κατακτητὴς κλείνει τ' αὐτιά νὰ μὴν ἀκούσῃ τὴν ἀπάντησιν. Σπαράζει ἡ Κύπρος καὶ τοὺς σπαραγμοὺς της φέρονουν κάτι παράξενοι ταχυδρομοὶ, τὰ κύματα σ' ἔλες τὶς ἐλληνικὲς ἀκρογυαλιές...

Αὐτὰ τοὺς φέρινε ἀπόψε 'κεῖ πού καθόμουν, χαίδευαν τὴν ἀκτὴ, στάθηκαν γιὰ λίγο σὰν κάτι νὰ περιέμεναν. Τί μπορῶ νὰ τοὺς δώσω ἐγὼ; Τὴν καρδιά μου, τὴν ψυχὴ μου ὀλάκερη... Τὴν πήρανε καὶ πάνε...

Ἀλήθεια... παράξενοι, μυστηριώδεις οἱ αἰωπηλοὶ αἱ τοὶ ταχυδρομοὶ. Τρέχουν, πάνε σ' ὄλα τὰ μέρη τῆς ἐλληνικῆς ἀκτῆς, μεταφέρουν τὶς κραυγὲς τῶν ἀδούλωτων σκλάβων, στέκουν γιὰ λίγο καὶ πέρνουν τὴν ἐλληνικὴ ψυχὴ καὶ τὴν πάνε... Τὴν πάνε κοντὰ στὴν ἀλυσσοδεμένη ἐλληνίδα κόρη. Κεῖ δλόκληρη ἡ ἐλληνικὴ ψυχὴ μετὰ τὴν ἀσύγκριτη δύναμη, θὰ σπᾶσῃ τὰ δεσμὰ τῆς Κύπρου. Θὰ τὰ σπᾶσῃ γιατί ἡ δύναμή της εἶναι ἀσύγκριτη, γιατί ἡ δύναμη αὐτὴ πηγάζει ἀπ' ὅτι ὠραῖο καὶ ὑψηλὸ ὑπάρχει, καὶ γιατί ἔχει μαζί της τὸ δίκιο, τὸν ἴδιο τὸν Θεό. Καὶ δὲν θ' ἀργήσῃ μὰ θ' ἄρθῃ ἡ μέρα πού ἡ λέξις «ἔνωσις» θὰ γίνῃ πραγματικότης. Ἡ ὑπομονὴ ἔχει φτάσει στὸ κατακόρυφο

Οἱ Κύπριοι λένε: «Ἐλευθερία, ἢ θάνατος». Κι' ἡ Ἑλλὰς λείει στὰ ἐλεύθερα παιδιὰ της: «ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς».

ΘΕΟΔΟΣΙΑ ΚΟΤΣΙΦΑΚΗ Γ. Θ. Χ.

ΤΟ ΡΟΛΟΓΙ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

Ἀπὸ τὰ πολὺ ἀρχαῖα χρόνια ὁ ἄνθρωπος βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ μετρήσῃ τὸν χρόνον ὅπως μετροῦσε καὶ διάφορα ἄλλα ποσά. Π. χ. τὴν ἀπόσταση ἐνὸς χωρίου ἀπὸ τοῦ ἄλλου κ.λ.π. Ἡ μέτρησις ὁμως τῆς ἀποστάσεως εἶναι εὐκόλη ἀλλὰ πῶς νὰ μετρήσῃ τὸ χρονικὸ διάστημα πού πέρασε ἀπὸ μιὰ ὁρισμένη στιγμή σὲ ἄλλη ἀφοῦ δὲν εἶχε σταθερὰ σημάδια πού νὰ ὁρίζουν τὸ διάστημα αὐτό;

Γιὰ νὰ καταλάβουμε πόσο δύσκολος εἶναι αὐτὸς ὁ καθορισμὸς φθάνει νὰ θυμηθοῦμε διάφορα διὰ μας περιστατικά. Ὅταν παίζουμε μὲ τοὺς συμμαθητῆς μας καὶ τὸ παιγνίδι εἶναι εὐχάριστο ὀλόκληρες ὥρες παιγνιδιοῦ μᾶς φαίνονται γιὰ λίγα λεπτά. Καὶ ὅταν πάλι περιμένουμε κάποιον τὰ λίγα λεπτά μᾶς φαίνονται ὥρες ἀτελείωτες. Οἱ δυσκολίες αὐτῆς καὶ ἄλλες παρόμοιες ἀνάγκαζαν τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐπινοήσῃ διαφόρους τρόπους διὰ τὴν μέτρησιν τοῦ χρόνου. Καὶ πρῶτα πρῶτα ἐχρησιμοποίησε τὴν σκιά πού ὀρίζουν τὰ δένδρα ὅταν εἶναι ἥλιος.

Ἀπὸ τὴν παρατήρησιν αὐτὴ ὠδηγήθηκε ὁ ἄνθρωπος στὸ νὰ κατασκευάσῃ τὸ ἡλιακὸν ὥρολόγιον τὸ ὁποῖον ὅπως μᾶς λέγει ὁ ἱστορικὸς Ἑλλήν Ἡρόδοτος κατασκεύασαν πρῶτοι οἱ Χαιδαῖοι. Αὐτὸ τὸ ἡλιακὸ ὥρολόγιον ἦταν μιὰ πλάκα στρογγυλὴ ἢ τετραγώνη πού στὴ μέση ἦταν κερφωμένος ἓνας πᾶσσαλος. Αὐτὴ ἡ πλάκα ἦταν τοποθετημένη ὀριζοντίως. Τὸ μέρος τῆς πλάκας πού διατρέχει ἡ σκιά τοῦ πισσαλίσκου αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ μέχρι τὴν δύσιν τοῦ ἡλιου διαιρεῖται σὲ ἴσα μέρη, τίς ὥρες. Τὰ ὥρολόγια ὁμως αὐτὰ δὲν ἔχουν καὶ μεγάλη ἀκρίβεια διότι ὅπως ξέρομε ἡ θέσις τοῦ ἡλιου δὲν εἶναι πάντα ἡ ἴδια στὸν οὐρανὸ Κι' ἐξ ἄλλου ἦτο ἀχρηστὰ κατὰ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέρα ὅταν εἶναι συννεφιά.

Τελειότερα ὄργανα διὰ τὴν μέτρησιν τοῦ χρόνου ἦτο οἱ κλεψύδρες τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἡ κλεψύδρα ἦταν ἓνα δοχεῖο μέσα στὸ ὁποῖο ἔπεφτε νερὸ. Κάτω ἀπὸ τὴν κλεψύδρα ἔβαζαν ἄλλο δοχεῖο μέσα στὸ ὁποῖο ἔπεφτε τὸ νερὸ αὐτό. Εἶναι φανερὸ πῶς τὸ δοχεῖο αὐτὸ γέμιζε πάντα στὸ ἴδιον χρονικὸ διάστημα. Τίς κλεψύδρες τίς τελειοποίησαν ἀργότερα καὶ ἔμετροῦσαν καὶ τὰ λεπτά.

Ἄλλο εἶδος ρολογιοῦ ἦταν τὸ ἀμμωτόν. Αὐτὸ ἀποτελεῖτο ἀπὸ δυὸ γυάλινα δοχεῖα μὲ στενοὺς λαίμους ἐνωμένους. Στὸ ἓνα δοχεῖο εἶχαν βάλει ἄμμο. Ὅταν τὸ ἀναποδογύριζαν ἡ ἄμμος περνοῦσε στὸ ἄλλο δοχεῖο. Τὸ ἀναποδογύρισμα γινόταν πολλὰς φορὰς καὶ ἔτσι εἶναι φανερόν ὅτι χροναζόταν πάντοτε τὴν ἴδια ὥρα διὰ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ ἓνα δοχεῖο στὸ ἄλλο.

Περίεργα ἦταν καὶ τὰ ρολόγια τῶν Κινέζων. Ἦταν κάτι μακρουλά ραβδάκια καμωμένα ἀπὸ πριονίδι, ἀργίλλο, μόσχο καὶ ρετσίνα. Τὰ ἀνάβαν καὶ τὰ ραβδάκια αὐτὰ ἐκαίοντο σιγά—σιγά καὶ κανονικά. Ἐτσι μποροῦσαν νὰ μετρήσουν ἴσα χρονικὰ διαστήματα καίοντας ραβδάκια τοῦ ἴδιου μεγέθους.

Κατὰ τὸν μεσαίωνα ὅλα αὐτὰ τὰ ρολόγια τῶν

ΞΑΤΙΡΙΚΟ

ΧΗΜΕΙΑ

Ἔτι κακὸ εἶναι αὐτὸ
τὴ μεγάλη φασαρία
Ἐμπλέξαμε μωρὸ παιδιὰ
μὲ τούτη τὴν Χημεία

Μὰ δὲν θὰ ἡσυχάσουμε
μ' αὐτὰς τὰς ἐξισώσεις
βάσεις ὀξεία κ. λ. π.
λογιῶν, λογιῶν ἐνώσεις;

Θεῖα, ὀξυγόνα, ἄζωτα
στὸ νοῦ μου τριγυρνᾶνε
καὶ μοῦ ζαλίζουν τὸ μυαλὸ
μὰ τάχα τί ζητᾶνε;
Λέτε νὰ βγῶ καὶ αὔριο
πάλι εἰς τὴν Χημεία;
ὦ! μ' αὐτὸ εἶναι βάσανο
χωρὶς ἀμφιβολία.

Δὲν θὰ ξεμπλέξωμε καὶ μεῖς;
Καὶ τότε θὰ ξεχάσω
καὶ ὅλα αὐτὰ ἀγαπητοί
στὸ ράφι θὰ κρεμάσω.

ΜΑΡΙΑ ΠΕΡΑΚΗ

Δ! Τάξις

Ε. Σ. Χ.

ἀρχαίων λησμονήθησαν καὶ ἡ μέτρησιν τοῦ χρόνου ἦταν δύσκολη. Μόλις κατὰ τὸ 16ον αἰῶνα ἀρχισαν νὰ κατασκευάζονται ρολόγια ὅμοια μὲ τὰ σημερινά. Ἀφορμὴ στὴν κατασκευὴν των ἔδωσε ὁ Ἴταλὸς σοφὸς Γαλιλαῖος πού ἀνεκάλυψε τοὺς νόμους τοῦ ἔκκρεμοῦς.

Ὅπως λέει ὁ θρύλος ὁ Γαλιλαῖος βρισκόταν μιὰ μέρα στὴν ἐκκλησίαν ὅταν παρατήρησε ὅτι ὁ μεγάλος πολυέλαιος κουνιόταν πέρα δόθε. Αὐτὸ τὸ φαινόμενον τὸ ἐμελέτησε καὶ διεπίστωσε ὅτι ἂν εἰς τὴν ἀκρὴ τοῦ νήματος δέσωμε μιὰ πέτριν ἢ ἓνα σίδερο καὶ τὸ θέσωμε εἰς κίνησιν οἱ αἰωρήσεις του γίνονται μὲν διαρκῶς μικρότερες στὸ πλάτος εἶναι ὁμως πάντοτε ἰσόχρονες. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ τοῦ ἔκκρεμοῦς τὸ ἐφάρμοσε πρῶτος στὰ ρολόγια ὁ Ὀλλανδὸς Χούγγεγς ὁ ὁποῖος ἐφεῦρε καὶ τὸ σπειροειδὲς ἐλατήριο γιὰ τὴν διορθικὴν κίνησιν τοῦ ἔκκρεμοῦς.

Ἀπὸ τότε τὰ ρολόγια ἀρχισαν νὰ τελειοποιῦνται ὥσπου ἐφθασαν στὰ σημερινὰ ρολόγια.

ΓΕΩΡ. ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ

Δ'. α'. Β.Γ.Χ.

ΕΚΕΙ ΣΤΗ ΜΙΛΑΤΟ

Γιὰ ἄς ἀφήσωμε τὰ κύματα τοῦ αἰθέρα, νὰ πλανέψουν γιὰ λίγο πάνω τους τὸ καράβι τοῦ νοῦ μας. Ἐκεῖ μακρυνὰ σὲ κάτι βουνὰ καὶ ἄγριες ὁμορφιές τὸ ταξίδι μας τὸ πλάνο μᾶς τὸ διέκοψε τὸ ἄκουσμα μῆς αἰθέριας μουσικῆς κάτι παραπάνω ἀπὸ «Νανούρισμα τοῦ Σολπέν. Ἦταν σὰν ὑπόκρουση σὲ κάποια οὐράνια λόγια: «ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν Ἑλλησιν οὐ τῆδε κείμεθα τοῖς κείνων δήμασι πειθόμενοι». Τὶ νᾶτιν ἄραγε τὸ τόσο παραστατικὸ αὐτὸ ὄνειρό μας; Ἡ ἐξήγηση δόθηκε μιὰ χρονιά πὺν εἴχαμε πάει στὴ Μίλατο, γιὰ νὰ προσφέρωμε κι' ἐμεῖς μαζί με τοὺς ἄλλους λίγα κρίνα ἀπ' τὸ φτωχικὸ ἀνθοκήπιο τῆς μικρῆς μας ψαχῆς στοὺς ἥρωες τοῦ σπηλαίου, ἀπὸ ἓνα γεροντάκο

Γύριζε 10 χρόνια πίσω ἔτσι βυθισμένος στὴ λεβεντιά τῆς τιμημένης κρητικῆς στολῆς Ἡ χιονιά εἶχε σκεπάσει τὶς κορφές του. Στηρίζοντας τὰ γεράματά του σ' ἓνα μαστοῦνι μᾶς εἶπεν τὴν ποθητὴ ἱστορία... Καὶ μάθαμε ἀπ' αὐτὸν πῶς: Τὸ Φλεβάρη τοῦ 1822 ἓνα ἀνώνυμο πλῆθος ἀπὸ Χριστιανούς, διψασμένο ἀπὸ λευτεριά καὶ καταδιωγμένο ἀπὸ τὸ γενίταρο ἤρθε νὰ κορέσῃ τὴν δίψα του καὶ νὰ βρῆ ἄσυλο σὲ μιὰ «γῆϊνη κοιλότητα». Σ' ἓνα σπήλαιο! Ἐκεῖ, στὸν ὕγρὸ κι' ἀφιλόξενο τόφο τους οἱ ζωντανοὶ νεκροὶ αὐτοί, βρῆκαν αὐτὸ πὺν ποθοῦσαν, τὴν λευτεριά! Μὰ ἡ ἀνανδρὴ προδοσία τοῦ Βουλισμενιάτου Τούρκου Τερζαλῆ ἔφερε τὰ βάρβαρα στίφη τῶν Αἰγυπτίων ἀπέναντι στὸ Σπήλαιο. Παραδοθῆτε! φώναζαν οἱ πολιορκητῆς. «Μολὼν λαβέ!» Ἀπάντησαν οἱ πολιορκημένοι. Καὶ μέσα στὴν ἐπίγεια κόλασι, πὺν ἀκολούθησε, τὰ κορμιά τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ σπηλαίου προσφέρθησαν θυσία στὸ βωμὸ τῆς πατρίδας. Δέν εἶχαν πιά ὑπερασπιστῆς οἱ ἐλεύθεροι αὐτοὶ πολιορκημένοι. Τέλειωσαν οἱ ποντικοί, οἱ νυχτρίδες καὶ τᾶλλα ζῶα πὺν ἔτρωγαν. Νερὸ δέν εἶχαν. Οἱ γέροι πέθαιναν. Παντοῦ ἀκούγονταν τὰ κλάματα τῶν μανάδων, τὰ μουγκρητά, οἱ ξεψυχιμοὶ. Οἱ ἥρωες γονάτισαν μὰ δέν ἔπεσαν. Μετὰ ἀπὸ πολλὰς ἐφόδους καὶ μεγάλους κόπους οἱ ἄπιστοι ἐπόρθησαν τὸ ἀλόρητον σπήλαιο. Τὸ τι ἐλακούθησε εἶναι τρομερὸ. Τὶς νέες κοπέλλες τὶς πῆραν γιὰ τὰ χαρέμια τους οἱ βάνδαλοι ὀπαδοὶ τοῦ προφήτη. Τοὺς γέρους τοὺς ἀπεκεφάλισαν. Τοὺς μεσόκοπους καὶ τὰ γυναικόπαιδα τοὺς ξάπλωσαν δεμένους στὴ θέση «Γραμπέλες» στὴ Νεάπολη καὶ τοὺς καταπάτησε τὸ ἱππικὸ τῶν παπάδων ἔκοψαν τὰ τρία δάχτυλα, πὺν ἦταν γιὰ νὰ κάνουν τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ καὶ κατόπιν τοὺς σκότωσαν μαρτυρικά. Οἱ αἰῶνες ὕστερ' ἀπ' αὐτὰ κύλησαν ἄσπλαχνοι. Τὸ παρὸν ἔγινε παρελθόν. Μὰ ἡ μνήμη τους δέν χάθηκε. Τὰ κοκκαλά τους μαζεύτηκαν σ' ἓνα κενοτάφιο μέσα στὸ σπήλαιο καὶ κάθε χρόνο ἐμεῖς οἱ μικροὶ ἀπόγονοὶ τους τοὺς τιμοῦμε γιὰτὶ ἔδωκαν γιὰ τὴν ἰδέα τῆς πατρίδας καὶ τῆς πίστεως. Ἄς πᾶμε

ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΜΑ

Ντίν! .. ντίν! ... ντίν! ...

Τὸ ρολοὶ ἐξακολουθεῖ νὰ χτυπᾷ τὶς ὥρες. Ὅλοιο στὸ σπῆτι κοιμοῦνται κι' ἐγὼ διαβάζω ἄλγεβρα. Σηκώνω τὸ κεφάλι ρίχνω μιὰ ματιὰ στὴν ὥρα κι' ἐξακολουθῶ α+β+α. Ἄχ! πῶς νυστάζω: Κι' αὐτὸ τὸ ρολοὶ μὲ τὸ ντίν! ντίν! μοῦ χτυπᾷ στὰ νεῦρα! Ἀλλὰ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ διαβίσω, γιὰτὶ ἔχω καὶ ἱστορία. ὦ. βάσανα! πάει τὸ κεφάλι μου! Τὰ α, β... πηδοῦν ἔμπρὸς μου σὰν διαβολάκια. Ἄδικα προσπαθῶ νὰ ἐπιβληθῶ σ' αὐτὸ τὸ καζάνι πὺν ἐξακολουθεῖ νὰ λέγεται κεφάλι. Καὶ καθὼς στρέφομαι, συλλογιέμαι τι εὐτυχισμένος πὺν εἶν' ὁ γάτος πὺν κοιμάται ἤσυχα στὴ γωνιά του καὶ δέν ἔχει τέτοιες σκοτούρες.

Λοιπὸν ἄς ἀρχίσω: Ὅπλα καὶ μηχαναὶ τῶν Ρωμαίων. Ὅπλα εἶχαν τὸ δόρυ, τό... Ἄχ, δέν μπορῶ... Θὰ κλείσω λίγο τὰ μάτια μου νὰ περῶσῃ ἡ ζάλη καὶ διαβάζω κατόπιν... Κλείνω τὰ μάτια μου καὶ νοιώθω γιὰ λίγο μιὰ νάρκη γλυκειά. Τὸ κεφάλι μου βαραίνει καὶ τ' ἀκουμπῶ στὸ γραφεῖο Α+Β... Ὅπλα καὶ μηχαναὶ! Μά, ἐπὶ τέλους, ὅλα αὐτὰ τὰ διαβολάκια, σὰ νὰ θέλουν νὰ θουφήξουν τὸ αἷμα μου!

Μὰ πὺν πέρα, τι βλέπω; Πῶ, πῶ; Κακὸ πὺν μὲ βρῆκε! Ὅπλα, τάνκς, πολυβόλα!... Τὶ φασαρία! Πόλεμος, πόλεμος!...

Κρουφτῆτε, νὰ τὸ κανόι! Μπάμ! Νὰ καὶ ἡ πρώτη κανονιά!

Συμπῶ τρομαγμένη καὶ βλέπω γύρω μου πραγματικὴ φασαρία πολέμου. Ἀπὸ τὴν ἀγωνία μου μὴ μὲ χτυπήσουν οἱ κανονιές—τι γενναία πὺν εἶμαι—κουνώντας χέρια καὶ πόδια, πότε γιὰ νὰ διώξω τὰ διαβολάκια καὶ πότε τοὺς Ἀβησσυνούς. Ἐχω ρίξει κάτω ἓνα χοντρὸ λεξικό, πὺν ἔκανε κι' αὐτὸ σὰν κανόνι!

Ὁ γάτος ξύπνησε κι' αὐτὸς ἀπὸ τὸν κρότο καὶ γρατσουνίζει τὴν πόρτα γιὰ νὰ βγῆ ἔξω, ἐνῶ ἀπὸ πάνω, ὁ ἀδελφός μου παρακολουθεῖ σκασμένος στὰ γέλια

Ἄχ, μελέτη, τι εἶν' αὐτὰ πὺν μοῦ κάνεις! Μὰ θάρθῃ κι' ὁ καιρὸς πὺν θὰ σὲ ἐκδικηθῶ. Θάρθῃ πάλι τὸ καλοκαίρι καὶ τότε οὔτε ἀπὸ μακρυνὰ δέν θέλω νὰ βλέπω τὰ α+β... καὶ τοὺς Ρωμαίους σου μὲ τὶς πανοπλίες τους.

ΠΕΤΡΑΚΗ ΚΑΙΤΗ

Στ' Γ. Θ. Χ.

κι' ἐφέτος, Κι' ἀφοῦ τοὺς σκορπίσουμε λίγα κρινολούλουδα ἀγνὰ σὰν τὶς ψυχές τους ἄς τοὺς ποῦμε τὰ λόγια τοῦ ποιητῆ:

«Σεῖς, πὺν γυρτοὶ σ' ἀμάραντα διαφνὸκλαδα κοιμᾶστε, Εὐλογημένοι νᾶστε»

ΓΕΩΡΓ. ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ

Στ' Γυμν. Νεαπόλεως

Ἔχει πιά σκοτεινιάσει. Ὅλα γύρω μέσα στὸ δωμάτιο, ὅλα τ' ἄψυχα λὲς καὶ ἔχουν πάθει πνοή, καὶ χιλιάδες ἀόρατες σκιὲς πλανῶνται πάνω στοὺς γυμνοὺς τοίχους, ἔχοντας συνένοχό τους τὸ σουρούπωμα τοῦ κουραστικοῦ αὐτοῦ ἰπογεύματος.

Πῶ, πῶ, πῶ! κι' ἔχω νὰ μάθω τόσα μαθήματα γιὰ αὐριο. Σηκώνομαι τεμπέλικα ἀπ' τὴν καρέκλα τοῦ γραφείου μου καὶ κλιπ γυρίζω τὸν μαῦρο διακόπτη τοῦ ἠλεκτρικοῦ. «Ἐξ ὥρες αὐριο» μονολογῶ. Μὰ νά! Μύριες λαμπρὲς μικρὲς σπιθίτσες ξεπετάγονται, ζωντανεύουν, θεριεύουν, καὶ τώρα τὸ ροζάτο ἠμπαζοῦρ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτίζεται μ' ἓνα γλυκὸ ἀπαλὸ φῶς, καὶ δίνει κάποια χαρούμενη ὄψι στὸ γκριζὸ δωμάτιο. Ὅλα μοῦ φαίνονται τώρα πιὸ κομψὰ πρὸ μικροσκοπικὰ πρὸ ἐλευστικὰ. Ὅλα φωτεινὰ κι' ὠραῖα. Καὶ γιὰ μιὰ στιγμή ξεχνῶ τὰ μαθήματά μου.

Γυρίζω τὸ κουμπὶ τοῦ ραδιοφώνου. Νὰ καὶ δῶ τὸ κοκκινωπὸ φωτάκι.

«Ἐδῶ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς Ἀθηνῶν. Ἐθνικὸν πρόγραμμα». Ἀκούσατε ὁμιλία μὲ θέμα ὁ Ἰταλὸς Μαρκόνι, ἀκούγεται ἡ συμπληθητικὴ σοβαρὴ φωνὴ τῆς σπῆκερ. Μαρκόνι, Μαρκόνι, ψιθυρίζω μ' ἀπορία. Ἄ ναί! θυμᾶμαι, εἶναι αὐτός, ὁ εὐεργέτης καὶ ἐφευρέτης τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ὁ σταθμὸς τῶν Ἀθηνῶν συνεχίζει μὲ μουσικὴ δωματίου κι' ἔτσι ξαναπηγαίνω βαρυστημένα καὶ ξανακάθομαι στὴ μικρὴ πολυθρόνα. Ἄθελα τὸ βλέμμα μου στρέφεται ξανά πάνω στὸν λὲς χρυσαμένον ἠλεκτρικὸν λαμπτήρα. Καὶ ἄθελα ὁ νοῦς μου γυρίζει ξανά στὸν Ἰταλὸ Μαρκόνι. Μὰ δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ τίποτε. Ξέρω ὅ, ὡς πῶς εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐφευρέτης τῶν τελευταίων πενήντα χρόνων καὶ πῶς τὸ τέλος του ὑπῆρξε τραγικόν. Κι' ὅμως... Ἄν καὶ ξέρω τόσο λίγα γι' αὐτόν, αἰσθάνομαι ἓνα ἀπέραντο θαυμασμό, κάποιο οἶκτο πρωτόγνωρο, κάποια ἀγάπη γι' αὐτόν πού οὔτε τ' ὄνομά του καλὰ καλὰ δὲν ξέρω. Καὶ μὲ μισόκλειστα μάτια προσπαθῶ νὰ τὸν σκέπτομαι μ' εὐγνωμοσύνη. Πραγματικά! Πόσο καλὸ, πόση ἐξυπνότησι πρόσφερε σ' ὅλον τὸν κόσμον. Χωρὶς αὐτόν, σκέπτομαι τώρα, καὶ γὼ μαζί μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους θὰ κάθουμαι ἔχοντας συντροφιά τὸ ἀμυδρὸ χλωμὸ φῶς κάποιας μικρῆς λαμπρίτσας. Χωρὶς αὐτόν. . . ὅλα θᾶταν δίχως ζωὴ, δίχως κίνησι καὶ θὰ φαίνονταν σὰν ψεύτικα. Ὁ ἄνθρωπος γρήγορα θὰ βαρυνόταν, γιὰτὶ θᾶθελε φῶς λαμπερὸ δυνατό ν' ἀναξωογονήσῃ τὸ μυαλό του. Δίχως αὐτόν. . . σήμερα δὲν θᾶχαμε ραδιόφωνον οὔτε κινηματογράφον, οὔτε . . . οὔτε . . . θὰ μοῦ πῆτε, μὰ πῶς ζοῦσαν οἱ παλαιοὶ καὶ μάλιστα περισσότερον εὐτυχημένοι ἀπὸ μᾶς τοὺς νέους

Ἄλλὰ ὄχι, ἀγαπητοί, μου δὲν ἦταν περισσότερον εὐτυχημένοι. Ὅταν θέλῃ ὁ ἄθρωπος μὲ μιὰ μικρὴ προσπάθεια μὲ μιὰ μικρὴ βοήθεια τῆς τύχης βρῖσκει παντοῦ τὴν εὐτυχία, παντοῦ καὶ πάντοτε. Σήμερα ὅμως δίχως τὸν Μαρκόνι δὲν θᾶχαμε τὸν ἴδιον πολιτισμὸν τὸ ἴδιο θάρρος γιὰ νὰ νικήσωμε τὴν ἴδια τὴν ζωὴ τὴν ἴδια τὴν φύσι.

«Θέλετε νὰ μάθετε μὲ ποῖον τρόπο ἐτιμωροῦσαν τοὺς ὑπεκρούς των οἱ Ἰνδοὶ πρίγκηπες;

Ὁ δήμιος ἦταν ἓνας ἐλέφας. Ὁ κατὰδικος μὲ δεμένα χέρια πίσω στὴ ράχη του ἐγονάτιζε μπροστὰ σὲ μιὰ μεγάλη πέτρα στὴν ὁποίαν ἀκουμποῦσε τὸ κεφάλι του. Ὑστερα τὸν ἐπλησίαζε ὁ ἐλέφας κι' ἀκουμποῦσε σ' αὐτὸ τὸ βαρύντατο πόδι του. Τὸ κεφάλι τοῦ καταδίκου ἐγίνετο πολτός.

Σὲ μιὰ μακρυσμένη ἐποχῇ, στὸ Ἀφγανιστάν ὁ πρῶτος ἔμπορος πωλοῦσε χαλασμένα πράγματα ἐτιμωρεῖτο παραδειγματικά. Τὸν ἐκάρφωναν πάνω σὲ μιὰ σανίδα ἀπὸ τὰ αὐτιά καὶ τὸν ἀφηναν ἐκεῖ ὡς πού νὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὴν πείνα.

Στὴν Κίνα ὁ πρῶτος ὑπόσχεται νὰ παντρευθῆ μιὰ κοπέλα καὶ ὕστερα παίρνει ἄλλη εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ πάρῃ τὴν πρώτη. Ἄν δὲν συμμορφωθῆ μὲ αὐτὸ τὸ ἔθιμο τότε τιμωρεῖται μὲ διάφορα βασανιστήρια καὶ τέλος τὸν θανατώνουν οἱ ἴδιοι οἱ πολῖται.

Στὴν Περσία οἱ ληστὰ καὶ οἱ δολοφόνοι δὲν ἐφυλακίζοντο ἀλλὰ ἐθανατώνοντο μπροστὰ στὰ στόματα τῶν κανονίων.

Στὴν Κίνα ὁ δολοφόνος τιμωρεῖται μὲ στργγαλισμὸ καὶ ἡ οἰκογένειά του εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν οἰκογένεια τοῦ θύματος ἓνα ὠρισμένο ποσὸν κατ' ἔτος.

Στὴ Μαδασκάρη ὁ ἐγκληματίας τιμωρεῖται ἀπὸ τοὺς μάγους μὲ διάφορα φρικτὰ βασανιστήρια ἕτοι τοῦ ἀφαιροῦν τὸ δέριμα, τοῦ κόβουν τὴν μύτη, τ' αὐτιά καὶ τὸν ρίχνουν κατόπιν σὲ δηλητηριασμένον νερό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΕΥΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Τάξις Γ. Ε. Σ. Χ.

Ὁ ἄνθρωπος ζητᾷ κάτι πού νὰ τὸν ὀδηγῆ πρὸς τὸ καλύτερον πρὸς τὸ ἀσυναγώνιστον.

Χωρὶς αὐτόν. . . ἡ φιλαρέσκη νέα μοντέρνα γυναῖκα γρήγορα θὰ ξεχνοῦσε τὸ νοικοκυριό της, ἔχοντας τὴν ἔγνοια κάποιας βαρεῖας δουλειᾶς πού ἔπρεπε νὰ κάμῃ αὐριο. Σήμερα ὅμως ὑπάρχουν τόσα χάρεις στὸν ἠλεκτρισμὸν πού κάνουν τὴν μονότονη ζωὴ τῆς νοικοκυρᾶς διασκεδαστικὴ κι' ὠραία. Ἡλεκτρικὴ σκούπα ἠλεκτρικὸ ψυγεῖο, ἠλεκτρικὴ κουζίνα ἠλεκτρικὴ θερμάστρα, τόσα καὶ τόσα πού μᾶς κάνουν νὰ νιώθουμε τὸν πραγματικὸν παλμὸ τῆς ζωῆς τῆς νοικοκυρᾶς γυναίκας. Ὅλα εὐκόλα, ὠραῖα, χρήσιμα. Πάντα ἢ ἐπιστήμη θ' ἀνεβαίνει ὀλοένα πιὸ ψηλά, ὀλοένα πιὸ κοντὰ πρὸς τὴν εὐημερία τῆς ἀνθρωπότητος, γιὰ νὰ δώσῃ τὴν δυνατότητα τῶν ἀδυνάτων στὸ φιλόδοξο ἄνθρωπον. Ἀκόμα πιὸ ψηλά. . . ἀκόμα . . . ἴσως φτάσωμε . . . κάποια μέρα καὶ . . . στὴν σελήνη.

Τασούλα Κανέλλου Γ.Θ.Ρ. Τάξις Ε'

ΤΟ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΚΟΟΝΤΟΣ

Μ' ἄρεσει νὰ κάθωμαι ὄρες δλόκληρες στὸ παράθυρό μου καὶ νὰ κοιτάζω τὴν ἀπόμακρη σιλουέττα τους. Τὰ ἔχω δεῖ σὲ ὄλες τὶς ἀλλαγές καὶ ἀποχωρήσεις φωτὸς ποὺ πέρνει ἡ ἀτμόσφαιρα. Τὰ ἔχω δεῖ λουσμένα στὸ πρωῖνὸ φῶς τοῦ ἡλίου, κρουμένα μεσ' στὴν αὐγινὴ καταχνιά, φωτισμένα ἀπ' τὴν δύση τῆς ἡμέρας καὶ ἀπ' τὴ νυχτιάτικη σελήνη. Μὲ λιανόδα ἢ μὲ βροχὴ, ἀβλακωμένα ἀπ' τὶς ἀστραπές, χιονισμένα ἢ καταπράσινα. Τὰ ἔχω δεῖ ἀπὸ μακρὰ καὶ τὰ ἔχω ἐπισκεφθῆ ἀπὸ κοντὰ. Ἐχὼ πειτῆσει στὸ ἀγαπημένον χῶμα τους, ἔχω νοιώθει βαθειὰ τὴ μιλιὰ τους, ἔχω ἀντικρύσει μὲ δέος τὶς χαράδρες τους. Ἐτρεξα μὲ χαρὰ στὶς πλαγιές τους, ἔκοψα ἀνεμῶνες καὶ μύρισα θυμάρι καὶ μυρτιά, σχοῖνο καὶ νοτισμένο χῶμα. Σκαρφάλωσα ὡς τὶς κορφές τους καὶ ἀπόλαυσα τὴν πεδιάδα π' ἀπλώθηκε μονομιᾶς κατ' ἀπ' τὰ μάτια μου. Αἰσθάνθηκα μιὰ παράξενη περηφάνεια ἀντικρύζοντας ἀπὸ κεῖ πάνω τὸν κάμπο. Ἐγεύτηκα τὸν ἕλιγγο ἀπ' τὶς ἀπόκριμες χαράδρες τους καὶ συχνὰ πέρασα νύχτες ἄγρυπνη, ἀκούγοντας τὶς χίλιες μυστικές φωνές τους, ποὺ πρέπει νὰ τ' ἀγαπᾶς πολὺ γιὰ νὰ τὶς καταλάβῃς. Τὸ τραγούδι τοῦ γρούλλου τὸ μόνονο, τὸ κρυφὸ κελάρισμα τοῦ ρυακιοῦ, ἡ φωνὴ ἢ ἀλλόκοτη τῆς κουκουβέργιας ἀπ' τὸ γειτονικὸ ἀγριόδενδρο, εἶναι πράγματα ποὺ δὲν ξεχνῶ εὐκολα. Ὅπως καὶ δὲν ἀλλάζω οὔτε μὲ τ' ἀκριβότερο φαγητὸ τὰ δροσερὰ βλα ὄμουρα καὶ τὸ φρέσκο, ἀχνιστὸ γάλα τῆς κατσικούλας στὸ μαντρί.

Ἀνακάλυψα χίλια παράξενα πράγματα, ἀνάμεσα στὸν φυτικὸ κόσμον τους. Πολλές φορὲς δροσιστικά ἀπ' τὶς πηγούλες του καὶ προφυλάχτηκα μὲς τὶς σπηλιές τους. Τὰ θυμάμαι καλοκαῖρι, διαυγῆ καὶ φωτεινὰ, δροσερὰ καὶ φιλόξενα. Τ' ἀναλογίζομαι κειμῶνα, κάτασπρα, παγωμένα, σιωπηλὰ καὶ μεγαλόπρεπα. Ἀπ' τὶς περήφανες κορυφές τους δὲν ξεχωρίζει κανεὶς σύνορα καὶ κράτη, λαοὺς καὶ πολιτείες. Μιὰ θεὰ μόνον πολὺτιμη προσφέρουν: τὴν θεὰ πρὸς τὸν θεὸ. Καὶ τὴν ψυχικὴ ἀνάσταση ποὺ νοιώθει κανεὶς στὶς κορυφές τους τὶς ἀγριεὶς ἀπάνω, δὲν τὴν νοιώθει οὔτε στὴν πιὸ μεγάλη ἐκκλησία. Γιατὶ τὰ βουνὰ εἶνε κάτι παραπάνω ἀπὸ ἐκκλησία: εἶναι ὁ ἱερός ναὸς τῆς φύσεως.

Σ' αὐτὰ ἡ θεϊκὴ σμίλη ἐχάραξε ὅλο τὸ μεγαλεῖο της, σ' αὐτὰ ἐξέφρασε ὅλη τὴν ἀγιότητά της σ' αὐτὰ ἄφησε καὶ τὴν μεγάλη της κληρονομιά ἢ πατρίδα. Ὅσοι αἰῶνες καὶ ἂν περάσουν, αὐτὰ μένουν ἀκλόνητα, καὶ μαρτυροῦν καὶ θυμίζουν πάντα Ἑλλάδα. Κι ὅσο καὶ ἂν κάποτε, μοῖρα σκληρῆ, θελήσῃ νὰ σκλαβωθοῦν οἱ κάμποι καὶ τ' ἀκρογυῖα, τὰ βουνὰ θὰ ὑψώνουν πάντα πρὸς τὸν Θεὸ μιὰ μακρινὴ ὑπόσχεση ἀνάστασης, γιὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνας, γιὰ ὅλον τὸν κόσμον, γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα.

ANNA ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ

Δ' Γαλλ. Σχολῆς

Τὸ σύμπλεγμα τοῦ Λαοκόοντος εἶναι ἓνα ἔργον τῆς Ρωδιακῆς τέχνης τῶν Ἑλληνιστικῶν χρόνων. Τὸ σύμπλεγμα αὐτὸ ποὺ τόσο ἐθαυμάσθη ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους καὶ τοὺς νεωτέρους, παρουσιάζει τὸν πατέρα Λαοκόοντα καὶ τοὺς δύο υἱοὺς του τὴν στιγμὴν ποὺ τὰ δύο φίδια τῆς Ἀθηνᾶς τυλίξουν τὰ γυμνά σώματά τους. Κοιτάζων κανεὶς τὸ σύνολον, τὴν στάσιν καὶ τὰς ἐκφράσεις τῶν προσώπων δὲν μπορεῖ παρά νὰ σταθῆ ἔκκλητος θαυμάζοντάς το καὶ θεωρώντας το ἓνα ἀπὸ τ' ἀριστουργήματα τῆς ἀρχαίας τέχνης. Αἱ στάσεις καὶ τῶν τριῶν ἀνδρῶν τοῦ ἔργου εἶναι λίαν φυσικαί. Καὶ οἱ τρεῖς προσπαθοῦν νὰ ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τὸ θανατηφόρο σφιγκαγκάλιασμα τῶν φιδιῶν, μὲ τὴν ἀνατριχίλα ποὺ δίνει ὁ θάνατος ὅταν μᾶς χαϊδεύει μὲ τὰ κρῦα του φτερά, καὶ μὲ τὴν ἀγωνία τῶν ἐτοιμοθανάτων ζωγραφισμένην εἰς τὰ πρόσωπά τους. Ὁ πατέρας μὲ τὸν λόνον καὶ τὴν συναίσθησιν ὅτι σὲ λίγο, δίπλα στὸ δικό του ἄψυχο σῶμα θὰ σωριασθοῦν καὶ τὰ πτόματα τῶν παιδιῶν του, προσπαθεῖ νὰ ἀπομακρύνῃ τὴν θείαν ὁργὴν ἀπὸ κοντὰ του, ἐνῶ στὸ ρυτιδωμένο μέτωπό του φαίνεται ὅλη ἡ ὀδύνη τῆς ψυχῆς του. Τὸ στόμα του εἶναι μισάνοικτο καὶ τὸ κεφάλι του κλίνει πρὸς τὸν ὄμον, λὲς καὶ παρατάται ἀπὸ κάθε προσπάθεια διασώσεως, ἐνῶ τὰ χέρια του καὶ ὅλο του τὸ σῶμα εἶναι τεντωμένο. Τὰ πόδια του πατοῦν στερεὰ καὶ οἱ μῦς του εἶναι τεντωμένοι. Ἀλλὰ εἰς μάτην. Τὰ φίδια ἔχουν κάνει τόσο καλὰ τὴν δουλειά τους.

Ὁ ἓνας ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ ἔχει πλέον παραδοθῆ στὸ κρῦον ἀγκάλιασμα τῶν φιδιῶν καὶ τοῦ θανάτου, ἀφοῦ ἐξήντησε καὶ τὶς τελευταῖες προσπάθειές του. ἐνῶ ὁ ἄλλος ποὺ φαίνεται ὀλιγώτερον τυλιγμένος κοιτάζει μὲ οἶκτον τὸν πατέρα του καὶ τὸν ἀδελφόν του ποὺ σχεδὸν ἀπελπισμένοι ἀφίνουν τὴν τελευταία τους πνοὴν στὸ τελικὸ ἀγκάλιασμα τῶν φιδιῶν, ἐνῶ αὐτὸς προσπαθεῖ νὰ ἀπαλλαγῆ.

Οἱ ἔντονες κινήσεις καὶ ἡ ψυχικὴ ἀγωνία εἶναι χαραγμένες μὲ θαυμαστὴ τέχνη εἰς τὰ πονεμένα πρόσωπα ὅλων. Τὰ φίδια μὲ ἀξιοθαύμαστη φυσικότητα ἔχουν τυλιχθῆ εἰς τὰ σώματά τους ποὺ ὅποιος τὰ κοιτάζει αἰσθάνεται σχεδὸν τὴν ἀνατριχίλα τοῦ κρῦου, τῶν ἐρπετῶν. Ἐπίσης οἶκτον καὶ συμτόνοια αἰσθάνεται κανεὶς γιὰ τὸν ἄμοιρον πατέρα καὶ τὰ παιδιά του ποὺ τόσο ἄδικα ἔπεσαν στὴν δυσμένειαν τῆς θεᾶς. Ὅσον ἀφορᾷ ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως τὸ ἄγαλμα αὐτὸ εἶναι ἓνας ὀγκόλιθος τῆς τέχνης. Οἱ στάσεις φυσικὲς μὲ ἐξαιρετικὰς ἀναλογίας.

ΣΤΕΛΛΑ ΠΛΛΕΤΣΑΚΗ

Ἐβ' Γ. Θ. Χ.

Μές στis χαράδες και στ' ανώμαλα κατασάβραχα
πού με τὸ τεῖχος μοιάζουνε τὸ Σινικό,
ἐκεῖ, Ἱστορία, τὰ βλέμματά σου πιά τ' ἀπλάνευτα
φέρει και γράφε κάτι τι πὸ νᾶν' πρεπό.

Γιὰ ἕνα πάνσομο τῆς φύσης κατασκευάσμα,
πού ἔγινε θωμός μιᾶς λευτεριάς,
γιατὶ στοῦ χρόνου τ' ἀσπλαγχο τὸ πέρασμα
ἐπῆρε δόξα σὰν τὸ χάνι τῆς Γραδιάς.

Ἐκεῖ σ' αὐτὸ τ' ἀτέλειωτο τὸ σπήλαιο
πέθαναν κάποιοι γνήσιοι Γραικοί,
πού γύρευαν νὰ θροῦνε καταφύγιο
καὶ ν' ἀποφύγουν τῇ ρομφαίᾳ τοῦ σπαχῆ.

Πέθαναν ἔνδοξα αὐτοὶ οἱ τόσοι Κρήτες
κι' ἀφήσανε παράδειγμα σὲ μᾶς
ποτὲ νὰ μὴ γνωρίζωμε τίς ἦττες,
γιατ' εἴμαστε ἀπόγονοι περήφανης γενιάς.

Γι' αὐτὸ και μεις ὑπόσχεση τοὺς δίνουμε.
ὑπόσχεση τρανή, Ἑλληνική,
πὼς κι' ἂν οἱ αἰῶνες θὰ περνᾶνε και θὰ σβήγουνε
τὰ δλέμματα τοῦ νοῦ μας θὰν ἐκεῖ.

ΓΕΩΡΓ. ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ

Στ' Γυμν. Νεαπόλεως

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ἘΝΑ ΣΠΙΡΤΟ

Κοντὰ σ' ἕνα μεγάλο ποτάμι ἦτο κτισμένο ἕνα
χωριουδάκι. Κάποτε ὁμως τὸ ποτάμι ἐπλημμύρισε
κι' ἐπῆρε τὰ σπίτια πὸ ἦταν κτισμένα κοντὰ σ' αὐτό.
Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ τότε ἐσκέφθησαν νὰ κάμουν
ἔρανο γύρω ἀπὸ τὰ γειτονικά χωριά γιὰ ν' ἀνοικο-
δομήσουν τὸ χωριὸ τῶν ξανά. Μιὰ μέρα λοιπὸν οἱ
κάτοικοι τοῦ χωριοῦ χωρίστηκαν σὲ ομάδες, ξεκίνη-
σαν γιὰ τὸν ἔρανο, μαζεύοντας χοίματα ἢ λάδι, ὅτι
εἶχε προαίρεσιν ὁ κάθε ἕνας. Ἐπλησίασαν σ' ἕνα
σπίτι ἐνὸς πλουσίου. Ἐσταμάτησαν. Ἦκουσαν νὰ
κάνη ἕνα καυγᾶ ὁ πλούσιος μετὴν ὑπῆρέτρια. Ὁ
πλούσιος ἔκανε τὴν παρατήρησιν εἰς τὴν ὑπῆρέτρια
γιατὶ νὰ καύση τὸ σπῖρτο ν' ἀνάψη τὸ λυχνάρι γιὰ
νὰ πάη στὸ διπλανὸ δωμάτιο και νὰ μὴ τὸ ἀνάψη
ἀπὸ τὸ τζάκι πὸ ἄναβε. Ἐνας τότε ἀπὸ τὴν παρέα
τοῦ ἐράνου εἶπε στοὺς ἄλλους νὰ μὴν πᾶνε στὸ σπίτι
τοῦ πλουσίου, γιατί θὰ εἶναι πολὺ φιλάργυρος αὐτὸς
ἀφοῦ μαλὸν τὴν ὑπῆρέτρια γιὰ ἕνα σπῖρτο... Οἱ
ἄλλοι ὁμως δὲν συμφώνησαν ἀλλὰ εἶπαν νὰ πᾶνε
καὶ τῆς τύχης.

Χτύπησαν στὴν πόρτα και ὁ πλούσιος τοὺς ὑπο-
δέχτηκε, τοὺς ἔβαλε στὸ καλύτερὸ δωμάτιο και διέταξε
τὴν ὑπῆρέτρια νὰ τοὺς ετοίμασῃ καφεέδες. Ὁ πλού-
σιος τοὺς ρώτησε διὰ ποῖον σκοπὸν ἦρθαν, κι' αὐτοὶ
τοῦ ἀπήντησαν γιὰ ποῖο σκοπὸ περιπατοῦσαν. Ὁ
πλούσιος ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα χιλιάρικο
και τοὺς τὸ ἔδωσε πὸ γιὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο
ἕνα μεγάλο ποσό. Οἱ ἄλλοι τότε παραξενεφτήκαν και
κοίταζαν ἐκείνον πὸ τοὺς εἶπε νὰ μὴν πᾶνε στὸ σπίτι

Ἦταν μιὰ κρούα χειμωνιάτικη μέρα, ὅταν τῆς
φέρανε τὸ μήνυμα πὼς ὁ πρῶτος γυιὸς τῆς σκοτώ-
θηκε στὴ μάχη.

Ἡ μάνα ἔκλαψε, ἔκλαψε πολὺ γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ
γυιοῦ τῆς. Στὸ τέλος ὁμως βρῆκε γιὰ παρηγοριά τῆς
τόσες ἄλλες χαροκαμένες μάνες κι' ἡ θλίψη τῆς λι-
γόστεψε.

Ἦλθε και τοῦ δευτέρου ἡ σειρά. Ἦταν ἀεροπό-
ρος. Κάποια μέρα ζήτησε τὸ ἐπιτελεῖο ἕνας γιὰ κι-
ποια ἐπικίνδυνη ἀποστολή. Αὐτὸς ἔσπευσε. Μονά-
χος του ζήτησε νὰ πάη. Δὲν γύρισε ὁμως.

Ἐπεσε μετὸ ἀεροπλάνο του στὸ ἐχθρικό ἔδαφος.
Οἱ φίλοι του, οἱ συναδελφοὶ του, ὁ στρατηγὸς του
ἦλθαν νὰ παρηγορήσουν και νὰ συγχαροῦν τὴν
ἀμοιρῆ μάνα, γιατί ἔδωσε δυὸ παιδιά τῆς γιὰ τὴν
πατρίδα. Τὸ μικρὸ, τὸν στερνὸ και μονάκριβο γυιὸ
τῆς δὲν ἄργησε νὰ τὸν καλέσῃ και αὐτὸν ἡ πατρίδα.

Εἶχε γίνει πιά ἄνδρας και ἔπρεπε νὰ προσφέρει
και αὐτὸς κάτι γιὰ τὸν τίμιο και ἱερὸ ἀγῶνα τῆς
πατρίδος.

Ἐπῆρε τὸ τουφέκι και πῆγε στὴν πρώτη γραμ-
μή, ὅπως ὄλοι οἱ νέοι.

Πέρασε βδομάδες μετὸ στερήσεις και ἀγωνίες γλύ-
φοντας χιόνι ἀντὶ γιὰ νερὸ, βραδύα πολλὰ συνέχεια
κοιμήθηκε νηστικός πάνω στὰ χιόνια.

Πάντα πρῶτος στὴν μάχη βρισκότανε και πάντα
νικητὴς γύριζε. Ὅμως σὲ κάποιο προσκλητήριο ὕ-
στερα ἀπὸ μιὰ μεγάλη μάχη δὲν παρουσιάστηκε.
Σὲ λίγο ὕστερα ἀπὸ ἀναζήτηση τὸν βρῆκαν. Ἐνα
ἐχθρικό βόλι τὸν εἶχε βρῆ κατάστηθα, και ὅπως εἶ-
χε ἀκουμπήσῃ μετὸ στὸ χαράκωμα μετὸ τουφέκι
ἀγκυλωμένο μετὰ τὰ δυὸ του χέρια, τὸ μέτωπο ψηλὰ
και τὰ μάτια γυρισμένα πρὸς τὰ πάνω φαινόταν
σὰν νὰ παρακαλοῦσε μετὰ ὅλη του τὴν ψυχὴ τὸν θεὸ
γιὰ κάτι.

Ποῖος εἶσαι γιὰ τί; Ἴσως γιὰ τὸ ἰδανικό του,
ποῖο ἄλλο παρὰ τὴν λευτεριά τῆς Πατρίδος τοο.

Ἦστερα ἀπὸ λίγες μέρες ἡ Κυβέρνηση ἔστρεψε
ἕνα μεγάλο σταυρὸ στὴν ἄτυχῃ μάνα. Τὴν βρῆκε νεκρή.

Ὅμως στὸ πρόσωπό τῆς ζωγραφίζόταν κάποια
ὑπερφάνεια και ἀνώτερη ἱκανοποίηση. Τὴν ἱκανο-
ποίηση πὸν νοιώθουν ὄλοι ὅσοι πιστεύουν ὅτι θυσιάζ-
ζουν κάτι τὸ ἐξαιρετικά πολὺτιμο γιὰ τὸ ἰδανικό τῆς
ζωῆς τους.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΖΑΛΑΚΗΣ

Πρότυπον Λύκειον Χανίων

τοῦ καυροφελόντας. Ὁ πλούσιος τότε τοὺς εἶδε και
τοὺς ρώτησε διατὶ νὰ γελᾶνε. Αὐτοὶ τοῦ εἶπαν ὅτι
εἶχαν ἀκούσει πρὸ ὀλίγου τὸν καυγᾶν και τὸν θεώ-
ρησαν γιὰ φιλάργυρον. Ὁ πλούσιος τότε τοὺς εἶπε
ὅτι ναὶ ἐμάλωσα τὴν ὑπῆρέτριαν διότι ἂν ὅπως στὸ
σπῖρτο δὲν ἔκανα στὸ κάθε τι οἰκονομία ἐγὼ τὸ χιλιάρ-
ικο δὲν θὰ εἶχα νὰ σᾶς τὸ δώσω. Νὰ τί σημαίνει
λοιπὸν ἡ λέξις οἰκονομία.

ΚΟΥΛΕΤΑΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Δ' Γ.Θ.Χ.

—'Ο Καθηγητής στο μάθημα τῆς ἱστορίας :

Τι εἶναι παιδί μου Σύνταγμα ;

—Πλατεία τῶν Ἀθηνῶν κύριε.

—Δάσκαλος ; Ἀφοῦ εἶπαμε Τάκη τι εἶναι διαφανῆ σώματα θά μᾶς πῆς ἓνα τέτοιο.

—Τάκης : Ἡ κλειδαρότρυπα.

—Δάσκαλος : Τρελλάθηκες παιδί μου ;

—Τάκης : Γιατί κύριε ; Ἀφοῦ ἀπό ἐκεῖ βλέπω πού κρύβει ἡ μαμά μου τὰ γλυκά.

—Κάποιος κύριος ρωτᾷ ἓνα τελειόφοιτο : Τι λές, θά εἰσαχθῆς σέ καμμιά σχολή ;

—Μαθητής : (μὲ στόμφο) εὐελπιστῶ.

—Στήν Εὐελπίδων ;

ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἡ' κλ. Γ.Α.Ρ.

**

Ἡ φιλομῆθειά σου Γιαννάκη περνᾷ τὰ ὄρια,
Καὶ ὁ Γιαννάκις πού εἶναι πάντα ἀφηρημένος,
Καὶ τὰ Ἰμαλάια κύριε.

—Μὲ πόσα λ γράφεται ἡ τρέλλα Κωστᾶκη ;

—Ἀναλόγως τὴν τρέλλα κύριε.

ΕΜΜ. Ν. ΜΑΣΤΟΡΑΚΙΣ

Γυμν. Ἱεραπέτρας

**

Ἄ Νίκος ὅταν ἦλθε ἀπὸ τὸ σχολεῖο τὸν ρωτᾷ ὁ πατέρας του : Πῶς ἔγραψες παιδί μου στις ἐξετάσεις ;

Ἄ Νίκος : Μὲ τὴν πένα πατέρα.

Ε. Κ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ε Γυμν. Καστ. Κισ.

**

Ἄ Δάσκαλος

—Ποῖος μπορεῖ νὰ μοῦ πῆ ποία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ «ἰκανοποιητικὰ» καὶ τοῦ «ὑπεραρκετά» ;

Ἄ μαθητής :

—Ἐγώ ! κύριε, ὅταν μοῦ δίδει ἡ μαμά γλυκὰ ἔχω «ἰκανοποιητικὰ», ὅταν ὅμως σερβιρίζομαι ὁ ἴδιος ἔχω ὑπεραρκετά».

ΒΑΣΙΛΑΝΤΩΝΑΚΗ ΑΝΤΩΝ. Γ.Θ.Χ.

**

Καθηγητής, Γιατί ἡ θάλασσα παιδί μου δὲν ξεχειλίζει ἀφοῦ χύνονται ὅλα τὰ νερὰ τῶν ποταμῶν σ' αὐτήν ;

Ἄ μαθητής ἀφηρημένος τοῦ ἀπαντᾷ. Διότι ὑπάρχουν σφουγγάρια καὶ ρουφοῦν τὸ νερό.

ΑΡΕΤΗ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ

Ἑπαγ. Οἰκοκ. Σχολή «Ἀριάδνη»

**

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας.

Δάσκαλος : Ποῖος ἔκαμε τὴν θάλασσα Γιαννάκη ;

Ἰαννάκης : Ἡ Ἀνδριάννα ἡ ὑπηρέτριά μας.

Δάσκαλος : Ποῦ τὸ ἔμαθες αὐτό ;

ΘΕΡΜΗ ΜΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ,

πρὸς ὄλους τοὺς ἀνταποκριτάς μας τοὺς συνεργάτας καὶ φίλους μας μαθητές καὶ μαθήτριες, μὲ τοὺς ὁποίους ἓνα ὀλόκληρο χρόνο συνεργασθήκαμε καὶ τόσο φιλικὰ συνδεθήκαμε μὲ τὸ περιοδικό μας, εἶναι νὰ μᾶς ἀποστείλουν τὸ ταχύτερον τὰς καθυστερουμένας ὀφειλάς των διὰ νὰ τακτοποιήσωμεν καὶ ἐμεῖς τὰ χρέη μας εἰς τὸ τυπογραφεῖον. Πιστεύομεν νὰ καταλαβαίνουν ὄλοι τὴ θέση μας καὶ νὰ δικαιολογοῦν τὴν ὑπενθύμισή μας αὐτή. Κατάστασιν ὀφειλῶν. ἀπὸ τὸ κάθε Γυμνάσιον, κρατοῦμε καὶ δὲν θέλομε νὰ ἀναφερθοῦμε εἰς τοὺς κ. κ Γυμνασιάρχας διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων. Ἀρχὴ μας ἦτο ἡ πλήρης μεταξύ μας συνεννόησις, εἰς τὴν ὁποῖαν καὶ τώρα στηριζόμενοι, καλοὶ μας φίλοι καὶ συνεργάτες σᾶς, ὑπενθυμίζομεν τὰ πᾶρα πάνω.

Παρακαλοῦμε ἀκόμη τοὺς ἀνταποκριτάς μας καὶ τοὺς ἐπιμελητάς τῆς Ἡς τάξεως νὰ μᾶς στείλουν τὸ ταχύτερον τὰ ὄνοματεπώνυμα μὲ ὄνομα πατρὸς καὶ τόπον καταγωγῆς τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς Ἡς τάξεως διὰ νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν στὸ ἐπόμενο τελευταῖο τεῦχος τὸ ὁποῖο θά κυκλοφορήσῃ τὴν 26 Μαΐου.

Ἰαννάκης : Ἀπὸ τὴν μαμά μου. Κάθε μέρα τὴν ἀκούω νὰ λέγῃ ἡ Ἀνδριάννα πάλιν τάκαμε θάλασσα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

Γ' Γυμν. Ἱεραπέτρας

**

Σταμάτη, γιατί αὐτὴ ἡ καρέκλα εἶναι γεμάτη σκόνες.

Τι φταίω ἐγὼ κυρία ! Ἀφοῦ κανεὶς δὲν κάθεται ποτέ !

Ἡ κυρία πού βλέπει ἓνα μικρὸ στὸ δρόμο τοῦ κρατᾷ τὴν σάκκα μὲ τὰ βιβλία του.

—Σχολεῖο πηγαίνεις μικρὸ μου ;

—Ὅχι. Μὲ στέλνουν σχολεῖο.

Ἄ δάσκαλος : Ποῖος μπορεῖ νὰ μοῦ πῆ ποῖο ἄλλο ζῶο, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν σκύλο, εἶναι πιστὸ στὸν ἄνθρωπο καὶ μένει πάντοτε μαζί του.

—Ἄ μαθητής : Ὁ ψύλλος κύριε.

ΚΑΤΙΝΑ ΠΕΤΡΑΚΗ

Ζα Πρακτικῶ Γ.Θ.Χ.

Ο ΜΑΗΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

Τὴν ὀλοπράσινη γῆ, κάποιο χέρι μάγου καλλιτέχνη ἔχει στολίσει μὲ μυριόχρωμα λουλουδία. Ὅλα τὰ χρώματα τῆς ἰριδος ἀπλώνουν σπάταλα στὴν πελώρια αὐτὴ παλέττα τῆς φύσεως. Τὰ σιτάρια στολισμένα μὲ παπαροῦνες κι' ἄλλα ἀγριολούλουδα ἀροσαλεύουν κυματιστά. Οἱ δλίθιστες λεμονιές δίδουν μιὰ νότα χαράς, πού τὴν συμπληρώνουν τὰ κελαϊδίσματα πουλιῶν κάθε εἶδους.

Τὰ λευκὰ ἀνθὰ τοὺς μοιάζουν μ' ἀπειρα παρθενικὰ γλυκὰ μάτια πού σέ κοιτάζουν. Ἐνα μεγάλο ταπέτο χλόης εἶναι στρωμένο παντοῦ πού σαλεύει ἀνήσυχτα σὲ μακρονὸ μυρωμένο πέρασμα τῆς αἶρας Φῶς λαμπρὸ λούζει τὰ πάντα, ἀέρας μυρωμένος πνεύει παντοῦ. Οἱ πεταλοῦδες πετοῦν μεθυσμένες ἀπὸ τὸ ἄρωμα τῶν λουλουδιῶν. Ρωμαντικὲς σονάτες πουλιῶν σκοροποῦν τίς πιὸ παθητικὲς μελωδίες τοὺς μ' ἀρμονία.

Ὅλα εἶναι γιορτῆ. Ἡ φύσις ξαναγενιέται. Μιὰ βαρεῖα μοσχοβολιὰ πλημμυρίζει τὰ πάντα μεθώντας καὶ γεμίζοντας πόθους τὴν καρδιά. Ἡ φύσις σάν τὴν ἀγνὴ παρθένα ἀφίεται σὲ μιὰ λικνιστικὴ γοητεία ἐλπίδων. Φῶς, χαρά, μέθη δλόγυρα. Σκηνοθεσία φανταχτερή!!

Μαγνητικὸ πλαίσιο γιὰ ὅλες τίς χαρὲς τῆς ψυχῆς καὶ γιὰ ὅλες τῆς ἀπολαύσεις τῆς φαντασίας. Ὅλα ρυθμὸς καὶ μουσικὴ. Πνοὴ τοῦ Θεοῦ σκορπισμένη σὲ σύμπαν. Καὶ μόλις νυχτώνει ἀπλώνεται ἡ ἡρεμὴ σιγαλιά. Εἶναι ἡ ὥρα πού ἡ φύσις προσεύχεται σὲ Θεό. Τίποτα δὲν διακόπτει τὴν ἀπαλὴ αὐτὴ ἡρεμία, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μουρμουρητὸ τοῦ κύματος πού παίζει μὲ τὰ κάτασπρα βότσαλα.

Νύχτες ὄμορφες, γλυκιές, μυρωμένες, γεμάτες γοητεία καὶ ρεμβασμό.

Τὸ φεγγάρι ἀφίει μιὰ θεῖα λάμψη σὲ πέρασμα τοῦ πού τὴν ψυχὴ γεμίζει.

Ὁ Οὐρανὸς τυλιγμένος μ' ἕνα γαλιζιο τεῦλι, ἔχει ἀνάψει ὅλα του τὰ φῶτα καὶ ἀπολαμβάνει ἀπὸ ψηλά τ' ὄμορφο νησί.

Ριζίκα Βασιλάκη

Μαθήτρια Γ'. τάξης Γυμνασίου
Ἰεραπέτρας

ΒΡΑΒΕΙΑ!

Σὲ ὅλα τὰ μαθήματα μὰ γενικῶς σὲ ὅλα θὰ εἶχα ἄριστα παιδιὰ ἂν ἔλειπαν καμπόσα "Ἀν ἔλειπε ἡ "Αλγεβρα, Χημεία καὶ Ἀρχαία, Λατινικὰ καὶ Φυσικὰ Νέα καὶ Ἱστορία Ψυχολογία Ὑγιεινὴ καθὼς Γεωμετρία— Γεωγραφία Ἰερά θὰ βλέπατε βραβεῖα!!

ΚΑΤ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΥΔΑΚΗ Γ.ΘΡ. τάξις Ζ'

ΜΙΑ ΕΚΠΟΜΠΗ ΓΙΑ ΜΑΣ

Σὰς ἀποστέλλω ἕνα λογοτεχνικὸ μου τέταρτο ἀφιερωμένο στὴν ὠραία προσπάθεια τῆς Μαθητικῆς Ἠχοῦς, πρόκειται δὲ νὰ τὸ ἐκφωνήσω σὲ τέταρτο μου τῆς 22 Μαΐου, ἢ τῆς 29.

Νόμιζα πὼς εἶχα καθῆκον νὰ γράψω δυὸ καλὰ λόγια γιὰ τοὺς νέους αὐτοὺς μὲ τὴν ἱερὴ φλόγα.

Ἄν ἄρρησα νὰ ἐκτελέσω τὴν ὑπόσχεση καὶ τὸ καθῆκον μου αὐτό, νὰ μὲ συγχωροῦν οἱ καλοὶ μου φίλοι.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκπομπῶν μου ἦταν πνιγμένο ἀπὸ ἐπίκαιρα θέματα.

Στὴν ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ στέλνω μαζί μὲ τὰ συγχαρητήριά μου καὶ τίς πιὸ θερμὲς καὶ καρδιοστάλαχτες εὐχὲς μου, γιὰ τὴν μαθητικὴ τῶν πρόοδο καὶ τὴν ἐπιτυχία τοὺς στὴ ζωὴ.

Ἦθελα νὰ γνῶρίζα μερικὸς ἀπ' τοὺς συνεργάτες καὶ τὴν Ἐπιτροπὴ.

2)5)54

Μὲ πολλοὺς χαιρετισμοὺς καὶ ἐκτίμηση.

Β. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

Ἡ ΜΑΘ ΗΧΩ καὶ δι' αὐτῆς ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ὅλα τὰ Γυμνασιόπαιδα εὐχαριστοῦν ὀλοθερμα τὸν καλὸν φίλον καὶ ἀξίον λογοτέχνη καὶ ἐρευνητὴν, τὸν χθεσινὸν συμμαθητὴν τοῦ Β. Μουστάκαν, ὁ ὁποῖος στὴ λογοτεχνικὴ κίνηση τῆς πόλεώς μας κατέχει μιὰ ξεχωριστὴ θέση. Συνιστοῦμε σὲ ὅλους νὰ παρακολουθοῦν κάθε Σάββατο τὰ πρωτότυπα καὶ ἀριστοτεχνικὰ λογοτεχνικὰ του τέταρτα. Ἰδιαιτέρως ὅλοι οἱ ἀναγνώστες μας ὀφείλουν νὰ παρακολουθήσουν τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενο λογοτεχνικὸ μαθητικὸ τέταρτο, ἀφιερωμένο στὴν μαθητικὴ πνευματικὴ δημιουργία, θέτοντας τὸν σημερινὸν μαθητὴ στὴν πραγματικὴ του θέση καὶ ἀξία. Μὲ πρώτη εὐκαιρία θὰ δημοσιεύσωμε τουλάχιστον μέρος τῆς διαλεχτῆς γιὰ τὸν κόσμον τῶν θρανίων ἐκπομπῆς.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΨΑΡΑ

Θεὲ μου πιὰ λυπήσου με τὸν ἄμοιρο βαρκάρη πού μόνος κι' ἀπροστάτετος μὲ κύματα πα-

(λεῶν

ἠσύχασε τὴ θάλασσα, κάμε μου αὐτὴ τὴ χάρη, σὲ σπῆτι νάμπω ζωντανός, ἄλλο δὲ σοῦ γυ-

(ρεῶν

Σπλαχνίσου τὰ παιδάκια μου καὶ τὴ φτωχὴ (μου Μάνα πού θὰ μὲ περιμένουνε μὲ τὴν καρδιά σφιγμένη, δὸς ἀντοχὴ τῆς βάρκας μου νὰ βγῆ ἀπὸ τὴν

(πλάνα,

τὴ θάλασσα τὴ μάγισσα τὴν πάντα πεινασμένη.

ΕΥΑΓ. Α. ΔΡΑΜΗΤΙΝΟΥ
Γυμνάσιον Θηλέων Ρεθύμνης *

ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΓΕΡΑΠΕΤΡΟ

Μες τ' ανοιξιάτικο πρωί φαντάζεις σαν νυφούλα
ἀγαπημένη μου γλυκειά Γεράπετρο ἐσύ
κάθε δουνό και ρεματιά και κάθε σου ραχούλα
τραγουδία σου συνθέτουμε πατρίδα μου χρυσή

Ὁ γέρος ὁ θαλασσινὸς κοιτάζει δακρυσμένος
τῆ νύφη πού λικνίζεται στοῦ μπάτη τὴν ἀλμύρα
και στ' ἀκρογυάλι ὁ ψαρᾶς ἀκούει εὐτυχισμένος
τὸ ζωτικό τραγοῦδι σου νά τραγοῦδαί ἡ λύρα.

Μὲ τοῦ ἀγροῦ τὰ λούλουδα στὴν φαροπούλα γράφει
τ' ὀλόγλυκό σου ὄνομα ὁ μοῦτσος μὲ καμάρι
και ἥλιος θασιλεύοντας κάθε γωνιά σου δάφει
στῆς Ἰριδος τὰ χρώματτα πατρίδα μου μὲ χάρη

Μέσα ἀπ' τῆ ρόδινη ἀχλύ τ' ὄνειρου τῆ μαγαία
ξεπρόβαλες Γεράπετρο ἀλήθεια τὸ πιστεύω
κι' ὅταν ἐσὺ γεννήθηκες «μαζί σου ἡ εὐτυχία»
ἴσως νά πρόσταξε ὁ Θεός, δὲν ξέρω, τὸ μαντεύω.

Θέλω ἡ κάθε μου στροφή γλυκὰ νά σ' ἀγκαλιάζει
και νά σοῦ ψάλλῃ μυστικά ἐκεῖνο τὸ τραγοῦδι
πού ὁ Ποσιδῶνας ἔγραψε στοῦ Λυδικοῦ τ' ἀτλάζει
γιὰ σὲ Γεράπετρο ὁμορφη τῆς Κρήτης τὸ λουλοῦδι.

Πόπη Ἑμμ. Χρονάκη
Μαθήτρια Η' Γυμνασίου Ἱεραπέτρας

ΠΩΣ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΕ;

Ἡ κυρία Ἀντιγόνη Θεοχαρίδου πηγαίνει στὸν
μπακάλη της και ζητᾷ νά τῆ δώσει πετρέλαιο.

—Δὲν ἔχομε, κυρία Ἀντιγόνη, τῆς λέει ὁ κύρ
Πέτρος ὁ μπακάλης.

—Μὰ, πῶς δὲν ἔχετε, κύρ Πέτρο. Ἐγὼ ἄκουσα
στὸ ραδιόφωνό μου χτὲς τὸ βράδυ, πῶς ἀπὸ σήμερα
ἀρχίζει ἡ διανομὴ πετρελίου μὲ τὸ δελτίο.

Ἔχετε δίκιο, κυρία Ἀντιγόνη, μὰ δὲν τὸ παρα-
λάβαμε ἀκόμη. Ἴσως αὔριο. Στὸ μεταξὺ γιὰ νά κάνε
τε τὴ δουλειά σας, νά σᾶς δώσω βενζίνη γιὰ τὴν
γαζιέρα σας.

Κύρ Πέτρο δὲν τὸ θέλω γιὰ τὴν γκαζιέρα μου,
ἀλλὰ γιὰ τὴν λάμπα, γιατί δὲν ἔχομε ἠλεκτρικό.

Ὁ κύρ Πέτρος ἐπεισθηκε και γιὰ νά ἐξυπηρετή-

ΣΑΤΙΡΙΚΟ

ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΜΑΣ

(Πάνω στὸ γνωστὸ τραγοῦδι
«Μὴ φοβᾶσαι»

Φέτο—τὸ βλέπουμε ὄλοι μας
και ἄς μὴν ἐξαιρέσης κανένα
πῶς ζοῦνε μέσα στὴν πόλη μας
παιδιά ἀληθινὰ ζηλεμένα.

Ρεφραίν.

Τὰ Γυμνάσιά μας φέτος
τὰ εὐνόησε τὸ ἔτος
κι' ἔχουν ὁμορφα παιδιά. (δισ)

Εἰς τὸ πρῶτο λόγου χάρη
ὄλη τῆς ζωῆς ἡ χάρη
εἶναι σκορπισμένη ἐκεῖ. (δς)

Μὰ στὸ δεύτερο τί θαῦμα
ὄλες οἱ ὁμορφιές συνάμα
ἐκεῖ εἶν' ἀληθινὰ. (δισ)

Ὅτι ὁμορφο ζητήσης
ἐδῶ θὰ τὸ συναντήσης
εἰς τὸ δεύτερο σὰν πᾶς (δισ).

Μὰ οἱ χάρες μαζεμένες
και ὄλες οἱ ὁμορφιές μαζὺ
στὸ Θηλέων εἶν' ὀσομένες
και ἐκεῖ ἡ Ἀφροδίτη ζῆ

Τὰ Γυμνάσιά μας φέτος
τὰ εὐνόησε τὸ ἔτος
και ἔχουν ὁμορφα παιδιά (δισ).

Καστρονάκης Θ.
Ἡ' Πρακτ.

ΠΡΟΤΕΡΑ

ση τὴν πελάτισσά του, τῆς ἔδωσε μισὴ ὀκτὰ πετρέλαιο
ἀπὸ τὸ λίγο ἀπόθεμα πού εἶχε. Ἡ κυρία Ἀντιγόνη
ἔφυγε μὲ τὸ πετρέλαιο, μὰ ὁ κύρ Πέτρος ὅστερα ἀ-
πὸ μικρὸ συλλογισμό εἶπε μονολογώντας:

Ἄ τὴν κατεργάρα, μὲ κατάφερε. Μοῦ εἶπε ψέ-
ματα πῶς θέλει τὸ πετρέλαιο γιὰ τὴν λάμπα της.

Ἄν εἴσθε ἔξυπνοι βροῦστε πῶς τὸ κατάλαβε;

Γεώργιος Φθενάκης
Τάξις Δβ' Β' Γ. Α. Χ.

148) Κυλινδρικών δοχείων βάσεως 200 εκ. πληρούμεν δι' ύδατος μέχρι ύψους 50 εκ. Ρίπτομεν έντός αυτού κύλινδρον εκ φελοῦ πυκνότητος 0,4375 gr/cm³ καὶ τομῆς 50 cm² καὶ ύψους 8cm. Ποῖον τὸ ὕψος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀνέλθει τὸ ὕδωρ;

Μπικάνης Γεώργ. Η' Παλαιοχώρας
149) Δίδεται γωνία κοψ ἀμβλεῖα καὶ δύο σημεῖα Α καὶ Β τῆς ΟΧ τοιαῦτα ὥστε μικροτ. καὶ ΟΒμεγαλ. τοῦ ΟΑ καὶ δύο σημεῖα Α' καὶ Β' ἐπὶ τῆς ΟΨ τοιαῦτα ὥστε ΟΒ' μεγαλ. τοῦ ΟΑ'. Νὰ ἀποδειχθῆι ὅτι ΒΒ' μεγαλ. τοῦ ΑΑ'.

Κατζαγιαννάκης Γεώργ.
Ζα' Καστ. Πεδιάδος

150) Νὰ δεიχθῆι ὅτι ἂν δύο περιφέρειαι ἐφάπτονται ἐξωτερικῶς, ἢ ἐσωτερικῶς κοινὴ ἐφαπτομένη αὐτῶν

εἶναι μέση ἀναλόγως τῶν διαμέτρων
Σκορδαλάκης Ἐμμ. Πόμπια

151) Νὰ σημειωθῆι ἐξίσωσις 6' βαθμοῦ τῆς ὁποίας αἰ ρίζαι Χ₁ καὶ Χ₂ ἐπαληθεύουν τὰς σχέσεις Χ₁ + Χ₂ + Χ, Χ₂ + 19 = 0 Χ₁ Χ₂ + 3Χ₁ + 3Χ₂ = 29.

Μανουσάκης Μιλτ. Ζα' Καστ. Πεδ.

152) Νὰ εὑρεθῆι τὸ ἄθροισμα τῶν ἄρων τῆς σειράς;
5 + 55 + 555 + ... + (5 ... 5).

153) Ἐπίσης 1 + 12 + 123 + 1234 + ...

Κων(νος) Η. Μπουζάκης Ηγ' Πρ.
Τσουντάκης Ἰωάν. Ηγ Πρ.

154) Δι' ἐπιδράσεως 28 γρ' νατρίου ἐπὶ τοῦ ὕδατος πόσα γραμμάτια ὕδρογόνου λαμβάνονται καὶ πόσα λίτρα ὕδρογόνου. Ποῖον εἶναι δὲ τὸ βάρος τοῦ παραγομένου καυστικού νατρίου.

Γ.Θ.Χ. Μαργαρώνης Διον. Δα' ΒΓΧ Καληωράκης Ἐμμ. Στ' Νεαπόλεως. Κατερινάκης Εὐάγγ. Εα' Β.Γ.Χ Χοχλάκης Ἀναστ. Στ. Ἐκκ Σ.Κ. Μπιλανάκης Δημ. Η' Γυμν. Ἱεραπέτρας Κατζαγιαννάκης Γεώρ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος. Ἰωάν. Ζα' Καστ. Πεδιάδος Χατζηδάκη Μαρίκα Στ' Ἱεραπέτρας Ἀμανάκης Ζαχ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος. Καινουργιάκης Γεώργ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος. Μανουσάκης Μιλτ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος. Κυριακάκης Κων. Δα' Β.Γ.Χ. Κοτσόλιος Νοτ. Δα' Β.Γ.Χ. Λιαπάκης Νικ. Ζ6' Πρ. Χριστουλάκη Πολύμνια ΣΤγ' ΓΘΧ. Μανουσάκη Ἀννούλα ΣΤα' Καστ. Πεδιάδος. Χρονάκη Τιτίκα ΣΤβ' Καστ. Πεδιάδος. Πιτταριδάκης Ἐμμ. Καστ. Πεδιάδος.

ΔΙΑΦΟΡΑ TESTS

3) Ποῖον ἀκρωτήριο τῆς Κρήτης εἶναι καὶ ὄπλο;

4) Ποῖον ἀκρωτήριο τῆς Πελοποννήσου ἦτο καὶ Βυζαντινὸς ἥρωσ; Σαριδάκης Γεώργ. Ζ6' Βάμου

5) Πῶς μπορεῖ κανεὶς μὲ μιὰ μόνο λέξι νὰ ἀναγγεῖλη πυρκαϊὰ καὶ συγχρόνως νὰ καλέσῃ εἰς βοήθειαι;

Καραβιτάκης Μάρκ. Στά' Β.Γ.Χ.

6) Πῶς μπορεῖς νὰ ὀδηγήσῃς ἓνα αὐτοκίνητο πάνω ἀπὸ νερό;

Καβαδάκη Ἰωάν. Ηο' Ρεθύμνης

7) Εἰς ποῖαν περιπτώσειν τὸ μηδὲν ἔχει τὴν αὐτὴν ἀξίαν μὲ τὸ ἄριστα;

Μπασαρισάκης Ἐμμ. Στ6' Β.Γ.Χ.

8) Ψυχὲς στὸ σκότος ὀδηγεῖ μου ἄλλαξες τὸ κεφάλι.

Γιὰ ἴδῆς, ὁ ἴδιος τώρα ἐγὼ φωτίζω τ ἀκρογιάλι. Τί εἶναι;

9) Εἰς ποῖαν συνοικίαν τῶν Ἀθηνῶν περιλαμβάνονται ὅλα τὰ ἔθνη; καὶ 10) Ποῖον φαγητὸν εἶναι περισσότερο νόστιμον;

Μπουζάκης Κων(νος) Ηγ' Πρ.

10) Γιορτὴ εἶναι τὸ πρῶτο μου, νηστὴ τὸ δευτέρό μου, Ρωμαῖος αὐτοκράτορας εἶναι τὸ σύνολό μου.

Μανουσάκη Ἀννούλα ΣΤα' Καστ. Πεδιάδος.

11) Πῶς θὰ ἐλέγαμεν μὲ μιὰ λέξη

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ἐρθῆς λύσεις τῶν ἀσκήσεων μᾶς ἀπέστειλαν οἱ κάτωθι:

Μπικάνης Γεώργ. Η' Παλαιοχώρας 137—139. Ἀλεξάκης Σταῦρ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος 133, 134. Σπανάκης Ἐμμ. ΣΤ6' Καστ. Πεδιάδος 131. Κουφογιαννάκη Ἀναστασία Δ' Γ.Θ.Χ. 92. Καινουργιάκης Γεώργ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος. 132, 133

Ἐρθῆς λύσεις τῶν tests μᾶς ἔστειλαν οἱ:

Κουφογιαννάκη Ἀναστασία Δ' Γ.Θ.Χ. 3,10. Ἀλεξάκης Σταῦρ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος 1,2. Λιονάκης Θεόδ. Καστ. Πεδιάδος 1—12, 14. Πιτταριδάκης Ἐμμ. Καστ. Πεδιάδος 1—4,6—10,14. Λιουδάκης Ἰωάνν. Ε' Καστ. Κισσάμου 1,2,6, 9. Κισστεράκης Ὁρέστ. Ε' Καστ. Πεδιάδος 1,2,6,9,10. Χρονάκη Τιτίκα Στ6' Καστ. Πεδιάδος. Ι. Μπατσαρισάκης Ἐμμ. ΣΤ6' Β.Γ.Χ. Ι. Μανουσάκη Ἀννούλα ΣΤα' Καστ. Πεδιάδος. Ι. Παρδαλάκης Κλ. ΣΤβ' ΑΓΧ Ι—3,6,9,10,11,12,14. Σαρτζετάκης Θεόδ. Γ'Ε.Σ.Χ 1—3,6, 10,11,14. Μαθιουδάκης Ἰωάνν. Ε' Παλαιοχώρας. 1,2,9,10. Μαθιουδάκης Θεόδ. Στ' Παλαιοχώρας 1, 2,6,7,9,10. Χριστουλάκη Πολύμνια ΣΤγ' Γ.Θ.Χ. 1,6,7,11,14. Ἀρ-

τεμάκης Ἐλ. Γα' Β.Γ.Χ. 2,6. Μουντάκης Κων. Καστελίου 1. Λιαπάκης Νικ Ζ6' Πρ. 1,2,6,7,9,14. Κοτσόλιος Νοτ. Δα' Β,Γ.Χ. 1,2, 6,8,9,11,14. Κυριακάκης Κων! Δα' Β.Γ.Χ. 13, Πατεράκης Νικ. Ε' Καστ. Κισσάμου 1,2,3,4,6,9. Ξανθουδάκης Ἰωάνν. Ε' Καστ. Κισσάμου 1,2,6,8,9. Μανουσάκης Μιλτ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος 1, Καινουργιάκης Γεώργ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος 1, Σπανάκης Ἐμμ. ΣΤ6' Καστ. Πεδιάδος 1.

Νέας συνεργασίας ἔστειλαν οἱ κάτωθι:

Σπανίτης Ἐμμ. ΣΤ6' Καστ. Πεδιάδος. Μπικάνης Γεώργ. Η' Παλαιοχώρας Τσολάκης Ἰωάνν. Ε' Καστ. Πεδιάδος. Κατζαγιαννάκης Γεώργ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος. Λιονάκης Θεόδ. Καστ. Πεδιάδος Παχουλάκης Νικ. Ζ6' Καστ. Πεδιάδος Φραγκάκης Γ.Στ' Νεαπόλεως. Σκορδαλάκης Ἐμμ. Γυμν. Πόμπιας Κολοκοτρώνης Εὐάγγ. Ε. Καστ. Κισσάμου Κουρουνάκη Ἀνδρονίκη Η' Ἱεραπέτρας Σαριδάκης Γεώργ. Ζ6' Βάμου. Τσουντάκης Ἰωάνν. Ηγ' Πρ. Σαρτζετάκης Θεόδ. Ε.Σ.Χ. Μαθιουδάκης Ἰωάνν. Ε' Παλαιοχώρας Μαθιουδάκης Θεόδ. Στ' Παλαιοχώρας Καλογρίδου Ἀθανασία

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Φραντζεσκήνη Κωστήν Στ. Γυμν. 'Ιεραπέτρως.

Σε ευχαριστούμε για τις υποδείξεις σου. Τό καλοκαίρι δέν θά βγαίνει τό περιοδικό. 'Η συνεργασία σου καλή.

Ρωμνιάν Γεώργ. Δ' 'Εμμ. Σχ. Χανίων.

Μάς συγκινούν ειλικρινά τά ενθουσιαστικά λόγια σου. Τό ποίημα

τό παιδί τοῦ σπιτιοῦ.

Κοτσόλιος Νότης Δα' Β.Γ.Χ.

12) Είμαι πτηνό αποκρουστικό πού ή φωνή μου εἶν' τρόμος κι' ένα μου ὁμοίωμα μικρό σύμβολο εἶναι ἕμως.

Χατζηδάκη Μαρίκα Στ' 'Ιεραπέτρως.

13) Ποῖος ποταμός γεννά χρυσάφι;

'Αμανάκης Ζαχ. Ζα' Πρ.

14) Πῶς λέγεται ἐκεῖνος πού ὀδηγεῖ τό νερό;

15) Ποιά νῆσος ἔχει μεγάλο μήκος;

Μπιλανάκης Δημ. Η' 'Ιεραπέτρως.

16) Εἶναι νῆσος τῆς 'Ελλάδος δύο γράμματα ἄν τῆς βγάλης σ' ἄλλη νῆσο τῆς 'Ελλάδος παρευθῆς τῆς μεταβάλλεις. Κι' ἄν τῆς βγάλης καί τό τρίτο ἄλλοτε θεῖτης ἦτο.

Καληκράκης 'Εμμ. ΣΤ Νεαπόλεως.

17) Σιδερένιο τό ἀρνί κρεατένιο τό σουβλί

Μαργαρώνης Διον. Δα' Β.Γ.Χ.

18) Ἄσπρο εἶναι τό χωράφι καί μελαχρινός ὁ σπόρος καί μιλεῖ καί συντυχένει με ἐκεῖνον πού τά σπέρνει.

Σαριδάκης Γεώργ. Ζβ' Βάμου.

19) Ὄνομα γεωγραφικό καί μιὰ ἀντωνυμία θταν τά πῶ μαζύ τά δυό φυτό μας καλωπιστικό φέρνω ἐδῶ ὡς τά τρία.

Φραγκάκης Γ' ΣΤ' Νεαπόλεως.

20) Σε ποῖαν Χερσόνησον τῆς Ἄσ'ας, ἐάν ἀφαιρέσωμεν τό πρῶτον γράμμα μας λέγει ὅτι εἶναι ὠραία.

Λιονάκης Θεοφ. Καστ. Πεδιάδος

ὕστερεϊ στό στίχο λεξιλόγιο καί μέτρο. Δημοσιεύομε τήν πρώτη στροφή πού ἔχει καί ὀλοκληρωμένο νόημα.

Ἀντάση Νιχη Γ. Θ. Χ.

Ἀπό κάθε ἀποψη ἄριστη ἡ συνεργασία σου. Δυστυχῶς ἕμως δέν εἶναι πλέον ἐπίκαιρη. Στείλε μας κάτι ἀποχαιρετιστήριο γιά τό ἄλλο τεῦχος. Δέ βρισκομε λόγια νά σέ ευχαριστήσωμε.

'Ουεράκη Ζωή Ηγ Γ.Θ.Χ.

'Εκλεκτή μας συνεργάτις πολὺ σέ ευχαριστοῦμε. Τά ποιηματάκια σου καλά. Συμφωνεῖ νά δημοσιευθῆ ὁ κ. Περάκης;

Χατζηδάκη Μαρίκα Στ Γυμν. 'Ιεραπέτρως

Τά θέματα καλά. Ὑστεροῦν στό στίχο καί μέτρο. Σε ευχαριστοῦμε. Γρίκην Κωνίνοι Ζγ Πρ.

Πολύ καλό ἀλλά ὄχι ἐπίκαιρο πλέον.

Ἐπιθευδάκη 'Ιωάνν. Ελ' Γυμν. Καστ. Κισσ

Μαθήματα γραμματικῆς δημοσιεύομε μόνο τῶν καθηγητῶν. Τι μάθημα ὀρθογραφίας μάς στέλνεις ἀφοῦ σέ μιὰ σελίδα ἔχεις 18 ὀρθογραφικά σφάλματα.

Πηδονίω γαη Μαρίας Γυμν. Καστ. Πδι-δος

Καλό τό θέμα σου. Δυστυχῶς ὁ χῶρος τοῦ περιοδικοῦ εἶναι πολὺ περιορισμένος διά τό ἐφετεινόν ἔτος. Θά βγῆ ἕνα ἀκόμη τεῦχος ἀποχαιρετιστήριο.

Σμψά 'Ελένη Εβ' Γ.Θ Ρεθ

Πραγματικά ὠραία ἡ συνεργασία σας, ἀλλά καί γιά σένα καί ὄλους τοῦς καλοῦς μας συνεργάτας ἰσχύουν τά πάρα πάνω.

Βρυκακή Φω. Καστ Κισ.

Παρόμοια ἔχομε πολλά. Χρονα ἠ Πόπη Η' Γυμν. 'Ιεραπέτρως.

'Εκλεκτή μας συνεργάτις δέν εἶναι δυνατόν ποτέ νά σέ ξεχάσωμε.

'Η «Μαθ. Ἡχῶ» με ὑπερφάνετα δέχεται στίς στήλες τῆς τήν συνεργασία σου. Ἦσουν καί εἶσαι ἀπό τά πρῶτα μέλη τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς. Λόγω ἕμως πληθῶρας βλῆς κυττάζομε νά ἱκανοποιήσωμε ὄλα τά Γυμνάσια. Ὁλ' παρατήρησεις ὅτι αἱ συνεργασίαι τῶν μαθητῶν τῶν Χανίων καί ἰδιαιτέρως τοῦ Β' Γυμνασίου εἶναι πολὺ περιορισμέναι, γι' αὐτό ἀκριῶς τό λόγο. Τά ποιηματά σου πάντοτε κα-

λά. Σε ευχαριστοῦμε. Ἄν ἔλθωμε ἐκδρομή πρέπει νά σας γνωρίσωμε καί προσωπικῶς.

Πετρίδην Γεώργ. Ε. 'Εκλ.

Σχ. Κρήτη: Καλό τό θέμα. Προηγούνται ἄλλα στή δημοσίευση.

Δεικτα-ην 'Αθ Ζ' Καστ. Κισ.

"Ὅχι πλέον ἐπίκαιρο, ἐλήφθη ἀργά.

Γαλανευδάκη Μ.ρίκα τοξ. Γ' Γυμν. 'Ιεραπέτρως

Σε ευχαριστοῦμε πολὺ μικρή μας συμμαθήτρια γιά τά καλά σου αἰσθήματα. Περιοδικά στέλνομε πολλά στό Γυμνάσιό σας καί νά ζητᾶτε πάντοτε. Ἄν χρειάζονται νά μάς γράψετε νά στέλνομε περισσότερα. Τά ποιηματάκια σου δείχνουν διάθεση. Νά προσπαθήσης νά μελετήσης καί θά γράψης καλά.

Ψυχουτακη Μ.ρία Ιβ' Γ.Θ Ρ.θ.

Πολύ σέ ευχαριστοῦμε καί γιά τά εὐγενικά σου αἰσθήματα καί γιά τίς φροντίδες σου. Ὁ χῶρος δυστυχῶς δέν ἐπιτρέπει πιά γιά ἐφέτος νά δημοσιεύομε διηγήματα.

Πινασκην 'Εμμ. Γυμν. 'Ιο

Καλό τό θέμα. Σάν ποίημα ὕστερεϊ. Νά μελετήσης προηγουμένως Νεοέλληνες ποιητές.

Ψυλλά-ην 'Αγγ. τελειόφ. 'Εκ κληρ. Σχολῆς Χανίων

Σε ευχαριστοῦμε πολὺ διά τό ἐνδιαφέρον. Θά δημοσιευθῆ ἡ ἀθλ. κίνηση τῆς Σχολῆς σας.

Εὐγγελία Δογμακίση Η' Γυμν. Ση-είας

Σε ευχαριστοῦμε πολὺ. Νά ἀνταποδώσης τόν χαιρετισμό. Γιά τήν Κύπρο ἔχομε ξαναγράψῃ ἀρκετά.

Ἀνταρτιοῦδακη Καίτη Ζ' Κλ. Γ.Θ Ρ.θ Μ.ροισινιά η 'Ελ

λη Η' Κλ. Γ.Θ Ρεφ.

Τά ἀνέκδοτα καλά.

Κοστρινάσην Θεοδ. Ηκ ρ.

'Εγκρίνεται.

Ζ.β. η Μ.ρία Στ' Γυμν. Νεαπόλεως.

Σε ευχαριστοῦμε, Τό θέμα καλό. Προηγείται ἕμως τόση βλῆ γιά δημοσίευση. Με πρώτη εὐκαιρία θά δημοσιευθῆ. Τήν καθηγήτριά σας δίδα Σκουληκάρη ευχαριστοῦμε γιά τό ἐνδιαφέρον τῆς καί τήν ἱκανότητά ἠς νά πλησιάζῃ καί νά κινή τίς μαθητικῆς ψυχές.

'Απαντήσαμε σέ ὄλα τά γράμματα πού ἐλάδαμε μέχρι τήν 10ην Μαΐου.